

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: H. DURBAN-HANSEN

Redaksjonens adresse:
Ekebergvn. 23 — Oslo 50

NR. 4-5

APRIL-MAI 1949

8. ÅRG.

Til møte i Bergen.

I pinsen møtes altså ca. 40 representanter for forbundsklubbene til landsmøte og representantskapsmøte i Vest-Norges travle, driftige og sjarmerende hovedstad. Et eneste blick på programmet sier at det nok skal bli to hektiske døgn, — et kapp-løp med tiden, selv om arrangørene har planlagt aldri så godt og til tross for at møteledelsen sikkert vil holde en fast hånd over forhandlingene. En skal forresten ikke være altfor hardhendt mot utenomsnakk heller, om det kommer, for det er ofte at en da taler litt friere fra leveren. Personlig savner jeg en post på programmet som jeg anser burde være fast ved enhver slik anledning, og som det burde legges atskillig vekt på: *Propagandaen både for hobbyen og klubbene.*

Forbundets ca. 30 klubber representerer mindre enn 2 000 medlemmer. *Dette er mye for lite, all den stund det fins minst 25 000 frimerkesamlere i landet.* Frimerkehandlerne kan fortelle litt om dette, om ikke alt. Men om man foretar små undersøkelser, vil man finne at den interesse som blusset så påtakelig opp under krigen og okkupasjonen, på ingen måte er dødd ut. Skulle her ikke være store muligheter for å øke virksomheten og medlemstallet igjen?

Ganske sikkert. Men så må man gjøre noe. Agitere. Hvordan det skulle gjøres, kan diskuteres og planlegges i detaljer. Personlig tror jeg en årvisst propagandauke f. eks. i september måned ville gi gode resultater, kanskje helst med lysbilledforedrag og/eller demonstrasjon i skolene, kanskje også ved utsendelse av en konsentrert propagandatrykksak, ved offentlige demonstrasjoner, agitasjon gjennom kringkastingen, osv. — At det ville kreve *en del* midler er sikkert, om ikke all verdens. Men Forbundet er tomhendt! Det skulle være en selvfølge og en æressak for klubbene og de enkelte medlemmer at man skaffet Forbundet midler til å drive den nødvendige propaganda. *Hvordan* — kunne igjen diskuteres. — Men propagandaen ligger ikke bare i at man fikk nye medlemmer og sørget for vordende rekrutter. Man måtte sørge for å *holde på dem. Uansett tidene.* Det lar seg sikkert bare gjøre gjennom økt virksomhet innen Forbundet og klubbene. Bruk først stortrommen, men gå så ikke fra lilletrommen eller batteriet! Ingen reklamemann eller agitator sitter stille på sin hale og venter at kundene skal strømme til. Det kan heller ikke Forbundsledelsen eller klubbstyrene gjøre! — Om

man agiterer riktig og intenst nok, så er reklamen den beste pengeanbringelse. Og hvilke gunstige resultater en klok og årvisss propaganda ville gi for Forbundet, for alle klubbene og tidsskriftet, ja også for handlerne — som nå er omtrent alene om å reklamere — ja slikt lar seg naturligvis vanskelig forutsi. Rent bortsett fra

den tjenesten man gjør ungdommen og almenheten ved å samle den om en god og sunn, lærerik hobby. Sett i gang, mine herrer, men gjør det nå! Med disse korte utgytelser ønsker redaktøren representantene og landsmøtedeltakerne, og ikke minst arrangørene et vellykket møte i en god pinse!

NORSK FILATELISTFORBUNDS LANDSMØTE I BERGEN 5.—6. JUNI 1949

Innbyder: Bergens Filatelist-Klub.

Program:

Den 5. juni 1949 i Butikkfagskolen, Øvregaten 29, Bergen.

- Kl. 10.00:* Åpning av landsmøtet med etterfølgende åpning av representantskapsmøtet.
- Kl. 14.00:* Lunsj i Schøtstuene (kr. 5.— pr. kuvert).
- Kl. 17.00:* Representantskapsmøtet fortsetter.
- Kl. 20.00:* Soupé med damer. («Ut i det blå!») Sommerantrekk. Ca. kr. 35.00 pr. kuvert.

Den 6. juni 1949 i Butikkfagskolen.

- Kl. 10.00:* Representantskapsmøtet fortsetter.
- Kl. 15.00:* Vestlandsk frimerkeutstilling åpnes i Bergens offentlige biblioteks lokaler.
- Kl. 16.30:* Avslutning av landsmøtet. Lunsj med damer på Fløyrestauranten. (Ca. kr. 15.00 pr. kuvert.)

Vel møtt!

Otto Maalstad.
Formann i Bergens Filatelist-Klub.

OM STEMPELET — USTEMPELET

Av lektor Mauritz Hauge.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 10, 1948 innledes med en redaksjonell artikkel med ovenstående titel. Den lette og — jeg holdt nesten på å si — sjarmerende tone som artikkelen er skrevet i, innbyr naturligvis ikke til noen motsigelse. Vi kan sikkert underskrive alt sammen. Det er bare det — og nå kommer jeg altså med en innvending — at jeg synes artikkelen tar *litt* for lett på problemet, trenger seg ikke helt inn til kjernen i det. — Men, kanskje det heller ikke har vært meningen? — Kanskje redaktøren nettopp har skrevet slik for om mulig å narre skrivelystne filatelister til å skrive mer om saken, og hvis det har vært tilfellet, så er jeg en av dem som har gått på limpinnen.

Nå er det jo meget mulig at Norsk Filatelistisk Tidsskrift har behandlet problemet tidligere, kanskje flere ganger også, for den saks skyld. Jeg kan ikke si at jeg har studert alle utkomne nummer av tidsskriftet så grundig at jeg husker alle spørsmål som har vært drøftet i tidsskriftet. Noen særlig skade kan det vel neppe gjøre å skrive mer om saken. Oppfatningen skifter, så vel hos den enkelte filatelist som hos filatelistene som helhet, og det kommer stadig nye filatelister til som trenger orientering.

Som utgangspunkt vil jeg fastslå at spørsmålet *stemplet — ustemplet* virkelig er et problem, som mange ønsker opplysning om, og som alle filatelister må ta stilling til, før eller senere. Den som ikke tar stilling til spørsmålet, kan heller ikke vente å få system i sin samling.

I min første samlertid, det ligger ca. 25 år tilbake i tiden, syntes jeg at ustemplete merker var en filatelistisk abnormitet. Jeg kunne være fristet til å bruke de samme uttrykk som ingeniør Henrik Sverdrup i en artikkel om forstedagsstempler i samme nummer av N.F.T.: «*filatelistisk vanvidd, en kunstig søken etter mulig spekulasjon, en utvekst på sann filateli, som intet har med normal og sann filateli å gjøre*». Et ekte stemplet frimerke har en egen sjarm. Et slikt frimerke er (og nå siterer jeg den redaksjonelle artikkelen):

«— en hilsen fra et annet sted, et bevis for at brevet er sendt i posten, har reist

pr. tog, buss, skip eller fly, tvers over grenser. Det setter tankene i sving, jeg erindrer eller fantaserer om naturen, folket, historien, seder og skikker, — det blir en opplevelse å se et interessant poststempel.»

Dette er så sant som det er sagt! Jeg ville muligens ha brukt noen andre ord, men jeg kunne ikke få sagt det bedre! Det er nettopp denne sjarmen som danner grunnlaget for den filatelistiske hobby. Hvis denne sjarm ikke var uløselig forbundet med det poststemplete merke, så hadde sikkert ikke filateli oppstått. Derfor kan jeg med min beste vilje ikke oppfatte ideen ved å samle på bypost, jernbanemerker, veldedighetsmerker, stempelmerker, like så litt som for fyrstikkesketiketter og flaske-etiketter!

I motsetning til det poststemplete merke, som har utført en misjon, som har deltatt i en større eller mindre jordomseiling og som har en historie å fortelle, står det ustemplete merke. Det er karakterløst, upersonlig, «et i og for seg intetsiende objekt». Når jeg har kjøpt et slikt frimerke, vet jeg at jeg helt eller delvis kan få besørget et brev eller en trykksak i posten. Jeg vet videre at dette merke er trykt enten ved et statstrykkeri eller ved et av postvesenet godkjent trykkeri. Stort mer er det ikke å si om det. Selvfølgelig kan jeg bruke et slikt frimerke som materiale for trykkstudier, men til det kan jeg jo bruke andre objekter.

Denne min tidligere helt avvisende holdning overfor ubrukte frimerker har i utviklingens medfør endret seg en del med årene. For det første gjorde jeg litt etter litt den oppdagelse at mange utenlandske filatelister *utelukkende samlet på ustemplete merker*, og hvis jeg skulle holde forbindelsen ved like med dem, måtte jeg skaffe dem ubrukte merker. Disse ubrukte merker måtte dessuten være *postfriske*. De måtte ikke vise minste tegn til å ha stiftet bekjentskap med en frimerkehengsel. (Jeg skal komme tilbake til denne sak senere i artikkelen.) For det annet viste det seg at jeg som regel langt raskere kunne få fatt i de ustemplete merkene enn de stemplete. Når det kom ut en ny serie i et land, måtte jeg ha en forholds-

vis stor korrespondanse med filatelister innen vedkommende land, hvis jeg skulle få fatt i hele serien noenlunde snart. Ustemplet kunne jeg kanskje få fatt i serien noen få dager etter utgivelsen. Og når en har et bestemt område som en har lagt sin elsk på, så er det naturlig at en gjerne vil være å jour snarest mulig. Her kommer jo også den omstendighet til at frimerkeforretningene reklamerer voldsomt med å skaffe «nyheter» til sine kunder. Gjennomgående er jo ustemplete merker langt dyrere enn de stemplete, og hvis forretningene arbeider på provisjonsbasis — og det er vel det vanlige — så har en slik forretning stor interesse av å skaffe til vege merkene ustemplet. Som et tredje moment kan nevnes at det ikke sjelden er meget vanskelig å skaffe alle utkomne merker stemplet. Særlig minnetutgaver kan komme ut i et så begrenset opplag at praktisk talt hele opplaget eller den aller største del av det selges ubrukt. Enkelte ungarske merker har det ikke lykkes meg å få fatt i avstemplet, tross en meget iherdig korrespondanse. Det gjelder f. eks. — etter Zumstein — nr. 85 a, 474 og 488. Opplaget har i hvert fall vært lite, og de få som er anvendt til frankering, utgjør et forsvinnende antall. Slikt må en regne med. Hvis en nekter konsekvent å sette inn ustemplete merker, kommer en i den situasjon at enkelte områder ikke kan skaffes helt komplett.

Selv om en kunne være tilbøyelig til å bruke nokså sterke ord om ustemplete merker som samlerobjekter, og gjerne kunne ønske dem dit hvor pepperen gror, så står vi allikevel i den eiendommelige situasjon at vi ikke kan se helt bort fra dem. De følger oss eller forfølger oss som et uunngåelig onde. — Hvor langt skal en da tolerere dem?

Både for nybegynneren og for den framskredne samler blir det da av viktighet å få et bestemt svar på følgende spørsmål:

1. Hvis jeg konsentrerer meg om et bestemt område og har utsikt til å få dette komplett eller på det nærmeste komplett, kan jeg da gå ut fra *at det ut fra en filatelistisk vurdering er likegyldig enten samlingen består av ustemplete eller stemplete merker?* Vil f. eks. ved en internasjonal utstilling en samling ubrukte merker verd-

settes høyere eller lavere enn en tilsvarende samling stemplete merker? Jeg tenker nå ikke på omsetningsverdien av en samling ustemplete merker. Som regel vil jo en slik samling ustemplete merker ha en langt høyere omsetningsverdi enn stemplete merker. Jeg tenker på samlingen sett fra et rent filatelistisk synspunkt. Hvis det gjelder en generalsamling eller en samling oppstilt etter en internasjonal hovedkatalog, så vil naturligvis vurdering i høy grad bero på hvor komplett den er. Vil det for ustemplete merkers vedkommende bli tatt skyldig hensyn til at enkelte, særlig eldre, ustemplete merker ofte er på det nærmeste umulig å oppdrive, slik at man ikke stiller det samme krav til kompletthet for ustemplete merkers vedkommende som for stemplete?

2. Hvis jeg samler et bestemt område, vil det bli regnet som en vesentlig fordel, rent filatelistisk sett, at jeg kan presentere samlingen både ustemplet og stemplet?

Jeg er naturligvis klar over at hvis jeg kaster meg over et ustemplet område, så må jeg oppgi tanken på spesialisering. En gjennomført spesialisering kan det vel bare bli tale om for stemplete merkers vedkommende. Imidlertid har jeg inntrykk av at store spesialiserte samlinger av stemplete merker ikke på langt nær har så lett for å vinne anerkjennelse som ordinære, men komplette samlinger. For så vidt ville det kanskje ikke være så stor skade skjedd ved at spesialiseringer innskrenkes eller frarådes.

3. Hvis jeg legger fram et område komplett, spiller det da noen rolle ved vurderingen om samlingen uten noen bestemt plan *inneholder både stemplete og ustemplete merker?* Om f. eks. en samling som overveiende består av ustemplete merker, er gjort komplett ved innsetning av det nødvendige antall stemplete merker, vil dette nedsette bedømmelsen? Eller omvendt: Jeg kan ha en samling som overveien- de består av stemplete merker, men jeg setter så inn enkelte ustemplete, for å få samlingen komplett. Hvordan vurderes dette?

Det vil sikkert være av interesse å få høre hva framstående filatelister, internasjonale dommere o. a. mener om disse spørsmål. Selv tør jeg ikke uttale meg så absolutt. Hvis 1. blir besvart med at ustemplete merker har like stor filatelistisk verdi som stemplete, så må vel 2. besvares slik at en dobbeltsamling har større filatelistisk verdi enn en enkeltsamling. Med hensyn til 3., så kan det etter min mening ikke være tvil om at *man må enten samle det ene eller det andre*. Å fylle ut en samling ustemplete merker med enkelte stemplete for å få samlingen komplett, eller omvendt, det må i hvert fall skje som rene unntak. F. eks. når, som ovenfor påvist, enkelte merker overhodet ikke kan skaffes stemplet.

Til slutt vil jeg si noen ord om behandlingen av ustemplete merker. Ja, hvordan skal de i det hele behandles? — Jeg har ovenfor nevnt at mange filatelister ikke tåler den minste antydning av merker etter hengsler på ustemplete merker. Merkene skal være «postfriske». Dette krav har sikkert ikke noe med amatørmessig filateli å gjøre. Det er sikkert lansert av de mange frimerkeforretninger som ligger inne med store lagrer av ustemplete merker. Forat disse deres merker, som naturligvis ikke er oppsatt i album eller utvalgshafter, men ganske enkelt ligger i konvolutter, hvor de selvsagt ikke behøver å berøres av hengsler, — skal ha størst mulige sjanser for å bli omsatt, så lanseres dette kravet om urørte, «postfriske» merker. *Her må vi amatør-samlere stå fast på det standpunkt at et ustemplet merke ikke i minste måte forringes i verdi om man anbringer en lett hengsel i merkets øvre kant.*

Men hengslene bør ha en lett gummi, som ikke kleber særlig sterkt til merket. De beste hengslene i denne henseende blir

vel da de såkalte «Minto»-hengsler. Når det reklameres med at disse hengslene ikke setter merker etter seg i frimerkets originalgummi, så er naturligvis dette ikke helt riktig. De setter merker i gummien, tar bort glansen i den, men så vidt jeg kan se oppløser de ikke gummien på merket. Gummien blir bevart, og det er jo det viktigste.

Hvis man ikke vil bruke hengsler, så har man ikke noe annet å gjøre enn å lage cellofan-konvolutt eller cellofan-omslag til hvert enkelt ustemplet frimerke. Selv har jeg hittil brukt cellofan, men det kommer jeg til å slutte med. For det første krymper cellofanet sterkt når det blir helt tørt. For det annet er jo ikke cellofan helt ufarget. Det endrer merkets farger litt, og lysrefleksene fra slike cellofan-konvolutter sjenerer sterkt, særlig ved aftenbelysning.

For det tredje er det bevist at *cellofan kan utvikle en syre som angriper merkets farge og derved helt ødelegger det*.

Jeg vil i denne forbindelse omtale en metode som er praktisert av major *Kalle Vaarnas*, disponent for forretningen *Suomen Postimerkkeily Oy*, Helsinki. Til de forskjellige frimerkestørrelser lar han skjære til hvite passende kartonger, så vidt store at det går en svart rammelinje utenom frimerket og utenfor denne igjen en liten avslutning på et par millimeter. Merket festes først med hengsel på kartongen og denne igjen med hengsel på albumbladet. Ved senere ommonteringer osv. flyttes merket sammen med kartongen. På denne måten skulle en slippe å fornye hengslet på merket, og derved spare en merket for forstyrrelser. Særlig er jo dette verdifullt for ustemplete merker; men kartongene kan selvsagt også brukes til stemplete merker.

† Elias Ronæss.

Gravør Elias Ronæss er død 4. april etter et kort sykeleie, 67 år gammel.

I gravør Elias Ronæss har Nordenfjeldske Filatelistforening mistet et av sine eldste og beste medlemmer. Elias Ronæss kom inn i N.F.F. allerede på det annet møte, og gjennom snart 30 år har han nedlagt et stort og uegennyttig arbeid så vel i styret som i foreningslivet. Som takk for denne sin virksomhet har foreningen også hedret ham — han var kommandør av «Stjerneordenen».

Ronæss hadde de personlige egenskaper som gjorde ham til et skattet medlem. Han var omgjengelig, hadde et lyst syn på livet og var arbeidsglad, disse egenskaper bevirket at han kun hadde venner.

Hans innsats for vår forening og hans vennlige, gode smil vil alltid erindres av oss. — Vi lyser fred over hans minne !

Nordenfjeldske Filatelistforening
Sigm. Setsaas.

Ekspert=autorisasjon.

Arnold Schytte Ødegaard, Røstbakken, Tromsø, er av Norsk Filatelistforbund den 28. mars d. å. autorisert som *ekspert i Norges frimerker*.

En liten trykkfeil.

Det viser seg at det er funnet et feiltrykk i 20 øre «Offentlig sak» overstemplet 25 øre. Feiltrykket er på merke nr. 47, hvor det venstre 5-tall mangler helt fanestang.

Vi ble gjort oppmerksom på denne feil av et av våre medlemmer, og så vel foreningens formann som viseformann har sammen med postmesteren i Trondheim gått gjennom et større antall ark, og på samtlige disse ark kunne feilen konstateres, både på ark med like og med ulike nummer.

Sigm. Setsaas.

*

Ad trykkfeil på de nye provisorier:

Det er underhånden kommet diverse meddelelser til Poststyret om små trykkuregelmessigheter. På forespørsel til trykkeriet har frimerkeforvalteren fått opplyst at overtrykkingen dessverre måtte foretas i boktrykkmetode, hvor det ble trykt *direkte fra (Ludlow)satsen*. Restopplagene var imidlertid så store at det — på grunn av slitasje og svakheter i satsen — måtte lages flere nye satsformer etter hvert. Likevel har denne forsiktighetsforanstaltning ikke kunnet forhindre at flere av tallene under trykkgangen er blitt ledert (skadd), og har passert kontrollen. Sjansen for at det finnes en del små trykkuregelmessigheter her er altså ganske stor.

Red.

Hjelp Forbundet

ved snarest å sende inn til forretningsføreren, kjøpmann F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen — i fullstendig utfylt stand de kartotek-brevkortene som er blitt sendt samtlige klubbstyrrer. Det gjelder at kartoteket blir så komplett som mulig, og med korrekte og å jourførte data. Send altså brevkortet inn omgående, såfremt det ennå ikke er gjort!

Trondheims-utstillingen.

En prestasjon av rang av den energiske Nordenfjeldske Filatelistforening, og en fullt fortjent suksess. Man har allerede fått en klar idé om at det virkelig ble en god *propaganda*-utstilling, og vi ønsker bare at resultatene vil vise seg å bli enda større og av varig verdi for årene som kommer, først og fremst for kommende høstsesong.

Inntil foreningens eget referat fra utstillingen innløper, kan vi bare referere andre, dels de mange aviser — som alle som én gjorde ære på utstillingen og ga den bred og utførlig omtale, ofte med bilder, — dels utstillingens egen katalog, som er blitt en pen og oversiktlig trykksak. Vi siterer «Vannmerket» i Dagsavisen:

Frimerkeutstillingen som åpner i Kunstin-dustrimuseet i dag, byr på mange interessante detaljer.

Dagsavisas medarbeider fikk høve til å se utstillingen etter at utstillingskomiteen var ferdig med monteringen, som er meget smakfullt og delikat utført. Den første av utstillingssalene er viet spesialsamlingene av Norge, og her faller kunsthändler *Bentsens* samling en øyeblikkelig i øynene. Den består av postfriske skillingsmerker i striper og blokker, nydelig oppsatt med sirlig tekst påskrevet på engelsk. For å nevne noen filatelistiske godbiter, så kan de som har kataloger se etter prisen på fireblokker av Norge nr. 1, og 12 øre mattgrønn med skadet posthorn, ubrukt. De fins nemlig i samlingen.

Advokat *Smedals* Norgessamling ligger ikke langt tilbake for Berntsens, og byr på ganske interessante studier, godt illustrert ved tusjtegninger. Både Smedal og Berntsen har fått diplom for gullmedalje.

I denne salen finner en også en studie av 2 øres Polmerke utarbeidet av *A. Schytte Ødegård* i Tromsø, samt en studie av 2 øre-utgaven av 1892, begge illustrert med store tusjtegninger med piler som viser til platefeil.

I sal nr. 2 er frimerker fra den øvrige verden utstilt. Enkelte av samlingene her er ikke montert på en måte som passer for en utstilling, og selv om de inneholder merker av stor kvalitet, trekker de helhetsinntrykket av utstillingen noe ned. Hovedinteressen her inne samler seg selvsagt først om Postmuseets stand, hvor en blant annet finner et par ark av hjemmegjorte løvemerker, hvor takene er laget med symaskin. Ikke helt vellykket forfalskning.

Jarle Stensdals samling av Folkeforbundsorganisasjonens merker er en interessant liten

sak, nydelig oppsatt og belønnet med diplom for sølvmedalje.

Ganske morsomme er temasamlingene hvor bl. a. *John Brækstad* viser en kronologisk samling av merker av de eldste utgaver fra land som utga merker før 1858, samt en genealogisk oversikt over de russiske herskere av huset Romanov, belyst ved frimerker.

Wilhelm K. Støren har utstilt portrettmerker på kartotekkort, hvor biografiske opplysninger er påført. Forskjelligfargete kort refererer seg til personenes yrke, f. eks. blå: kunstner, rød: fyrste, oransje: statsmann, grå: militær osv., og det hele er ganske lærerikt.

Brækstad har fått gullmedalje og Støren sølvmedalje for disse samlingene.

Ellers har J. Brækstad fått gullmedalje for Danmark, *Sverre Øyen* sølvmedalje for Island, Wilhelm Støren bronse for Finnland, Brækstad gullmedalje for USA og Liechtenstein, *Herman Frost* sølvmedalje for Østerrike, og juniorene *Richard R. Solem* diplom med sølvmedalje for Norge og *Ragnvald C. Knudsen* bronse for Montenegro. *Vannmerket.*

Utstillingen hadde av Postverket, som selv deltok, fått tilatelse til å ha sitt eget brevhus, idet foreningens og utstillingskomiteens formann, kontorsjef Sigmund Setsaas, var beskikket som poståpner for dagene, uten lønn. Det var ikke få brev- og postsaker som passerte gjennom «luka» der oppe. Ovenfor gjengir vi utstillingsbrevhusets stempel. — Også på andre måter hadde Poststyret stilt seg imøtekomende overfor utstillingen, bl. a. ved å vise fram Kielland-frimerkene, som ennå ikke var utkommet. Dette var en stor ære for utstillingen, idet slikt aldri er gjort før.

Fortjent utmerkelse.

Etter hva vi erfarer er postinspektør, bestyrer av Postmuseet, Oslo, herr *Eilert Tommelstad*, nylig tildelt H. M. Kongens fortjenstmedalje i gull. Tidsskriftets redaktør og alle landets filatelister ønsker herr Tommelstad hjertelig til lykke med den vel fortjente utmerkelse.

DET NORSKE POSTMUSEUM

En kort innføring.

Ved ingeniør Birger Engesgaard.

Jeg skal her i korte trekk gi en liten oversikt over Postmuseets oppbygning og samlingenes vesentligste severdigheter.

Som det ved Postmuseets åpning 15. april 1947 ble nevnt i postdirektør Sten Haugs tale, var det i midten av 1880-årene at tanken om opprettelse av et norsk postmuseum første gang kom fram. Kunngjøring ble dengang sendt ut til de forskjellige postanstalter, med anmodning om at inventariesaker som ikke mer ble benyttet, snarest måtte bli sendt til departementets 3. postadministrasjonskontor. Noe større resultat av denne og senere liknende kunngjøringer ble det imidlertid ikke, og tiden fortsatte å rulle inn til 1901, da Folkemuseet på Bygdøy arrangerte en større kulturhistorisk utstilling. — I forbindelse med denne utstilling foreslo den kjente posthistoriker Hans Berrum samtidig en spesialutstilling av gamle postale bruksgjenstander o. a. — Denne utstilling må derfor bli å betrakte som det første trinn i oppbyggingen av vårt postmuseum. Senere ble det med kortere og lengre mellomrom appellert til postanstaltene om å erindre innsendelse av bruksgjenstander o. a. som kunne være av interesse for å vise postverkets utvikling gjennom årene. —

I 1935 foreslo daværende ekspedisjonssjef Job Thode Sommerschild overfor daværende statsråd Alfred Madsen at det videre arbeid med oppbyggingen av postmuseet og anskaffelse av særskilt museumsrom burde overlates til Postdirektøren. Dette fikk tilslutning av statsråd Madsen. — I 1938 besluttet så daværende postdirektør Aall at monteringen av Postverkets anselige frimerkesamlinger skulle påbegynnes, i hvilken anledning Postdirektøren henvendte seg til dr. Justus Anderssen, og på hans anbefaling ble dette arbeid overlatt til meg. — Jeg startet så med monteringsarbeidet for snart 11 år siden (i juni 1938) med den norske samlingen og fortsatte senere med den utenlandske.

Noen særlig fart i selve museumsarbeidet ble det imidlertid ikke før postinspek-

tør Tommelstad i 1941 ble pålagt å fungere som midlertidig styrer av Postmuseet. Med stor energi og like stor interesse for saken gikk herr Tommelstad straks i gang med sin store oppgave, som ikke var lett. Det er utrolig hva han i den forholdsvis korte tid — og i krigstid — fikk samlet og reddet fra tilintetgjørelse. På sine mange reiser rundt omkring i landet hadde han øynene med seg, og når han vendte hjem, var det sjelden tomhendt. Et eller annet hadde han alltid funnet av interesse for museet. Dessverre ble flere gjenstander som ikke lot seg transportere til Oslo i krigstiden, senere ødelagt ved krigshendelser. — Imidlertid fortsatte arbeidet ufortrødent; målet var nemlig at alt skulle stå klappet og klart til åpning av Postmuseet samtidig med at Postverket skulle feire sitt 300-årsjubileum 15. april 1947, hvilket også lyktes. — Til disposisjon for Postmuseet ble stilt 8 rom pluss en lang korridor på 35—40 meters lengde, alt i øverste (7.) etasje i Hovedpostkontorets bygning i Oslo.

Å gå nærmere inn på alle de enkelte utstillingsgjenstander vil føre for vidt, men jeg skal i korte trekk nevne en del.

I det første store rom har vi som en innledning samlingen av norske frimerker, fordelt i forskjellige grupper — avdelinger, som en hovedsamling bestående av enkeltmerker, striper og blokker, en helarksamling, en samling som viser utkast og prøvetrykk til frimerker, en marginalsamling samt en samling avstemplinger på våre eldste frimerkeutgaver fram til 1890 fra så vel postanstalter i land som fra vår gamle og interessante postførende dampskipsflåte. Tillike forekommer en fyldig samling av skillingsmerker på hele brev, foruten luftpost, førstedagsbrev m. v.

I samme rom vil ses Christian Holtermann Knudsens tidligere flattrykkspresse som ble benyttet til framstilling av frimerker, et perforeringsapparat og 2 egutører (spesielle maskintromler til framstilling av vannmerkene i frimerkepapiret). Egutørene ble lånt ut til de papir-

fabrikker som leverte frimerkepapiet. Som kjent er det nå slutt med å bruke vannmerkepapir. Ellers vil det i samme rom finnes en rikholdig samling håndstempler, fra riststempler til nummer- og datostempler, dessuten forskjellige typer av maskinstempler. Alt er anbrakt i montrer, hvor det også forekommer en anselig samling av signeter, det eldste fra omkring år 1700.

De øvrige 7 rom inneholder så et rikt utvalg av bruksgjenstander, som klart viser utviklingen opp gjennom årene. Postbefordringen ble selv på lengre distanser i de eldste tider utført av bud — postførere — med hest eller reinskyss, og senere kom så dampskip og jernbane til, og nå har vi jo også de moderne fly, som i stadig større utstrekning overtar postbefordringen. Av de utstilte gjenstander, som delvis er representert med modeller, vil en kunne følge utviklingen opp til dagens post.

Av mer spesielle bruksgjenstander forekommer en stor samling posthorn, dessuten revolvere, svepe, sabler, postur, sel-

skinsstøvler, vesker osv. Av gamle inventargjenstander forekommer skrivepult, stoler, veggur m. m. fra siste halvdel av forrige århundre.

Eldre og nyere posthusbygninger er representert ved modeller.

I den lange korridoren har vi så igjen frimerker. Her er samtlige utenlandske frimerker arrangert i rammer i hele korridorens lengde. Vi begynner med de nordiske land, så følger Europa alfabetisk, deretter europeiske lands kolonier og til slutt den øvrige verden, også alfabetisk.

Frimerkebladene er montert i dobbelte eikerammer, med glass på begge sider og med plass til 8 blad i hver ramme. Rammene igjen er montert på veggene og er svingbare til begge sider. Inntil i dag er montert 510 slike rammer, en tilvekst på 110 siden Postmuseets åpning i 1947. — Det samlede antall frimerker montert her utgjør ca. 100 000, helark ikke medregnet.

Til slutt kan bemerkes at Postmuseet har kunnet glede seg over et jevnt stigende antall besøk av så vel inn- som utlendinger siden dets åpning i april 1947.

ET GÅTEFULLT TRYKK

Under mitt arbeid med stempelsamling på røde stolpeskriftmerker er jeg kommet over et eksemplar av nr. 43 — 10 øre karminrosa 21 mm, med et høyst eienommeligg utseende. Merket er etter lengden forsynt med en slags skravering bestående av fine, hvite striper med ca. ½ mm mellomrom. Så vidt det kan ses dreier det seg ikke om et riflet papir, det ser nærmest ut som en uregelmessighet ved trykningen. Det kunne være interessant å erfare om noen av våre spesialister på denne utgave har observert noe liknende, eller kan gi noen forklaring på denne merkelige foreteelse.

Erling Wold.

Svar:

På herr Erling Wolds spørsmål kan jeg gi følgende forklaring på framkomsten av det stripete trykk på merkene av 1878—1886-utgavene:

I de boktrykkpresser som ble brukt i

denne tiden (såkalte digelpresser), var det ofte brukt satin (silketøy) som underlag for frimerkearket. (De La Rue & Co.s metode.) Arket med satinunderlaget ble av digelen presset mot den innfargete trykkplaten. Ved normal farging av platen vil trykket bli normalt (jevnt), men er fargelaget tynt (i fagspråket: svak fargestilling), vil det ikke kunne hindre at trådstrukturen i satinet vil sette spor i trykket ved det store press som oppstår under trykningen. Satinet kunne ha forskjellig trådtetthet. Jeg har funnet stripet trykk på nr. 35 (5 øre blå), nr. 38, nr. 43, og nr. 49 (1 øre olivenbrun). Alltid er det merker med svak fargestilling som har disse stripene, vannrett (5 øre blå og 1 øre olivenbrun) eller loddrett (nr. 38 og nr. 43, 10 øre). Hvis det istedenfor satin ble brukt papir som underlag på digelen (dette var mest alminneligg), fikk en ikke dette stripete trykk.

J. Jellestad (og red.).

SENSUR?

Med stigende forbauselse og forferdelse leste jeg i tidsskriftets siste nummer «Vedtekter for Norsk Filatelistisk Tidsskrift». For sikkerhets skyld ringte jeg til redaktøren og spurte om dette var et forslag eller et vedtak. Han svarte at han trodde vedtektene var godtatt av Forbundsstyret, men muligens skulle forelegges landsmøtet. Og på spørsmål om han virkelig var gått med på vilkårene i disse vedtekter, svarte han at de av visse grunner var av mindre interesse for hans vedkommende.¹

I § 5 står det at «Redaktøren bør spesielt rådføre seg med bladstyret når det gjelder spørsmål om inntagelse av artikler som er egnet til å reise diskusjon av ikke ønskelig karakter» og at «Bladstyret kan gripe inn overfor artikler og annet stoff som det mener er direkte skadelig for tidsskriftet eller for Forbundet». Denne siste pasus tror jeg er temmelig enestående, og det skulle være interessant å vite hvorledes en hadde tenkt å praktisere den.

Spørsmålet blir kort og godt dette: Er det bladstyret eller den ansvarlige redaktør som skal bestemme hva som skal tas inn i tidsskriftet? Etter vedtakelsen av disse vedtekter tror jeg Forbundet må lete med lys og lykte etter en redaktør, og skulle han finnes, ville jeg — iallfall for mitt vedkommende — stille meg meget skeptisk til ham.

Det var jeg selv som i sin tid foreslo at det burde opprettes et bladstyre, men jeg hadde aldri tenkt meg at det skulle opprettes noe slags sensurråd.

Redaktøren har å redigere tidsskriftet innenfor rammen av Forbundets formål, slik som disse er uttrykt i lovens § 2, men med dette forbehold må det selvfølgelig være han, og han alene, som bestemmer tidsskriftets innhold.

Jarle O. Stensdal.

¹ Selvsagt ikke i prinsippet! Red.s anmerkning.

Vær nøye på alle frimerkers kvalitet,
hva enten de er billige eller kostbare.

Hadde De anelse om

at det i vårt land har vært en formelig rik produksjon av norske filatelistiske tidsskrifter opp gjennom årene? Se bare her:

Nordisk Frimærkeblad, Arendal og Skien. 1886/89. Red.: G. O. Ulleberg.

Nordisk Frimærkeblad. Ny Række. Kristiania. 1892/93. Red.: G. O. Ulleberg.

Aalesunds Frimærkeblad, organ for Aalesunds Filatelistklub. 1893. Nr. 1—3. Red.: Knud Chr. Bolstad og Lauritz Math. Holm.

Filatelisten, Aalesund. 1894. Nr. 1—2. Red.: Martin Ludvig Holm.

Internationalt Frimærkeblad, Mosjøen. Annonceblad for Frimærkesamlere og Handlere. Utg.: A. Krantz & Co. 1894.

Nordisk Frimærke-Tidende, Aalesund. 1895. Red.: Martin Ludvig Holm.

International Post, Aalesund. Officielt organ for «Skandia», Foreningen for international korrespondance. 1912. Red.: L. Hjelle.

Norsk Frimærkerevy, Risør. 1921. Red.: Sigurd Dahl.

Frimærke-bladet, Molde. 1922(?). Organ for Frimærkesamlerforeningen «Union». Utg.: Holms Frimærkehandel, Molde.

Den Norske Filatelist, Kristiania. 1923/24. Red.: Reidar Johansen.

Frimærkebladet «Le Cap Nord», Trondhjem. 1935. Red.: R. Falck-Larsen.

Klubb-Nytt fra Oslo Filatelistklubb, Oslo. 1941/42. Red.: Harald Rising.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift, Oslo. 1942—. Red.: O. Witzøe, Harald Rising, Jarle O. Stensdal, H. Durban-Hansen.

Skandinaviske Filateli, Sandnes. 1944. Red.: Lars Vølstad.

Pro Philateli, Haugesund. 1944. Red.: Torkil Tvedte.

«A—B Posten», Oslo. 1944/47. Organ for Oslo Filatelistklubbs Junioravdeling. Div. redaktører. W. Ulleberg.

O.F.K.s bibliotekar.

HENRY LAWSON

var en av Australias mest kjente og populære forfattere og diktere; han ble født 17. juni 1867 og døde i 1922. The Commonwealth ærer ham med et eget frimerke, 2½ d rød, som kommer til hans fødselsdag. Hvorfor Henry Lawson interesserer oss spesielt er fordi han var 2. generasjons nordmann og ved sin fødsel egentlig het Henry Larsen; faren var sjømann fra Arendal og slo seg ned i Australia i midten av forrige århundre. Vi skal senere gjengi det karakteristiske portrettet på frimerket. Foreløpig takker red. minister Jorstad, Canberra, for meddelelsen.

139 utkast til U.P.U.-frimerkene.

Den idé-konkurransen for frimerker til Verdenspostforeningens 75-årsjubileum som Poststyret innbød til i begynnelsen av februar, hadde fått meget god tilslutning. Det hadde meldt seg 68 deltakere med 139 utkast.

Juryen, som ved siden av Poststyrets representanter besto av malerne Axel Revold og Chrix Dahl, direktør Knut Møestue og kontorsjef Jarle O. Stensdal, har nå gjennomgått utkastene.

Tre utkast fikk premie.

Premievinnerne er: Tegner *Paal Jensen*, Korsvoll terrasse 10, Oslo, sekretær *Johs. Haukland*, Poststyret, kunstmaler *Einar Granum*, Uranienborgvegen 27, Oslo.

Utvalget var enig om at disse var jevnbyrdige, og fastsatte premien til kr. 600 for hver.

Et utkast av *Harry Sørby*, Fjellgaten 51, Oslo, ble besluttet innkjøpt for kr. 200.

De premierte utkast blir videre bearbejdet av premievinnerne og trykningsforberedelsene påbegynnes snarest.

Flere uriktige utgivelsesdata?

Ad artiklen «Emisjonsdatoen for 3 skill må korrigeres», i N.F.T. nr. 2, 1949:

Jeg vil i denne forbindelse henlede oppmerksomheten også på 4 skill av samme serie. Jeg har et par av dette merket, type E og F, som er stemplet *Sarpsborg 19—5—1864*.

Jeg har sendt paret til katalogkomiteen og til Johs. Jellestad, Bergen.

Katalogkomiteen uttaler: «Det er sannsynlig at det her dreier seg om en feildatering; slik har vi mange bevis for tidligere.»

Johs. Jellestad uttaler: «Paret 4 skill plate II er jo tydelig avstemplet 19—5—1864, og jeg har notert meg dette. Hvorvidt det kan være en feildatering, er jo vanskelig å avgjøre.»

Etter å ha lest om konvolutten tilhørende Nils Olsen, Ålesund, med 3 skill vil jo også dette paret på en måte sannsynliggjøre en tidligere utgivelse av serien. Men det kan naturligvis også være en feildatering. Videre gransking her ville være meget interessant.

Gjøvik, 22. mars 1949.

Arne Tørud.

Kielland=merkene.

I anledning av 100-årsjubileet for dikteren Alexander L. Kiellands fødsel ble som tidligere opplyst utgitt en serie minnefrimerker med verdiene 25 øre, 40 øre og 80 øre.

Frimerkene var til salgs ved alle poststeder fra *mandag 9. mai 1949*.

Verdi	Farge	Format	Opplag
25 øre	rød	21,1 x 27,3 mm	4 mill.
40 øre	blå	21,1 x 27,3 mm	2 mill.
80 øre	brun	21,1 x 27,3 mm	1 mill.

Tagget 13. Papir uten vannmerke, fra Alvøens Papirfabrik. Ark à 100. Portrettet er gjort etter et fotografi av *E. Hohlenberg*, København. Dyptrykk fra *Emil Møestue A.s*, Oslo, opplyser

Postverkets Frimerkesalg til Samlere.

nyheter

Ved Tor Joh. M. Holtan.

Frim.-originaler vesentlig ved Anton Holmboe.

BULGARIA:

Til minne om 25-årsdagen for Lenins død — 4 og 20 l.

DANMARK:

I anledning av 100-årsjubileet for Grundloven kommer i de nærmeste dager et frimerke: 20 ore, motiv ennå ukjent.

FRANKRIKE:

Frimerkets dag 1949 — 15 + 5 fr. med bilde av Choiseul som var postverkets overintendant fra 1760 til 1770.

IRLAND:

Den 4. april ble de 2 resterende flypostmerker sendt ut i verdiene 1 d og 1/— med samme hovedmotiv som på de 2 tidligere merker og ut-syn over henholdsvis Cashel-klippen og Glendalough-dalen.

ISLAND:

I juni kommer en ny serie av godgjørenhets-frimerker, bestående av 5 verdier: 10 + 10, 35 + 15, 50 + 25, 60 + 25 og 75 + 25 aurar. Som vanlig er disse islandske merker trykt i London. Tegnet av Stefán Jónsson, Reykjavik.

ITALIA:

Jubileumsmerker til Venezia-utstillingens 50-årsjubileum: 5, 15, 20 og 50 l. Dessuten et 50 l-merke til årets Milano-messe. Endelig er visstnok også sloppet ut et 50 l-merke for UPU-jubileet.

LIECHTENSTEIN:

Maleriserien — 10 rp. Kvinnebilde av Leonardo da Vinci, 20 rp. Pikebilde av Rubens, 50 rp. Madonna og barnet av Hans Memling, 80 rp. Luth-spillerske av Orazio Gentileschi, og 120 rp. Mannsportrett av Raphael.

MONACO:

Til 100-årsdagen for fyrst Albert 1.s fødsel — 2, 3, 4, 5, 6, 10, 12, 18, 20, 25, 40, 50, 100 og 200 fr.

Den kurserende serie skal forøkes med nye verdier og fargeforandringer fra mars av og utover. Følgende verdier kommer med bildet av fyrsten: 50 c., 1, 12 og 15 fr. Verdiene 5, 10, 25, 40 og 50 fr. har landskaps- og bybilder. Enn videre kommer flypostmerker i verdiene 300, 500 og 1 000 fr.

NEDERLAND:

2. mai kom fem sommer-velgjørenhetsmerker av nokså lettvinnt, skissemessig utseende: 2 + 2, 5 + 3, 6 + 4, 10 + 5 og 20 + 5 c.

POLEN:

2 zl. gul — president Biérut.

Nye straffeportomerker, begge brune: 150 og 500 zl. For resten av året er bebudet i alt 8 merker, fordelt på 3 serier.

ROMANIA:

20 + 20 l. flypostmerke samt et 20 l. merke, tagget og utagget, i anledning av 25-årsdagen for Lening død.

SOVJETSAMVELDET:

Til 25-årsdagen for Lenins død — 40 kop. og 1 r. — Ny verdi i Ordensserien av 1943 — 2 r.

Vi beklager at nyhetene herfra er så tallrike og følger så tett på hverandre at noen pålitelig nyhetsmelding herfra uten direkte underretning er umulig.

SPANIA:

45, rosa, og 70 c. fiolett — Franco.

Minnemerke i verdien 1 pta. til 400-årsdagen for helgenen Juan de Dios' død. Han grunnet ordenen av samme navn som helt helliget seg arbeidet for de fattige og syke, spesielt de spedalske.

Også Spania blir blant de stater som feirer UPU-jubileet til høsten, med 2 merker: 50 og 75 c. De kommer 9. oktober.

SVEITS:

De sveitsiske UPU-jubileumsmerkene er — i likhet med flere andre germanske land's — allerede sendt ut. Det er: 5, 10, 20, 25, 30 og 40 rp.

15. juni kommer så de årlige Bundesfeiermerkene: 5 + 5, 10 + 10, 20 + 10 og 40 + 10 rp., alle i to farger.

TSJEKKOSLOVAKIA:

1-årsdagen for Folkedemokratiet — kc. 3.— med president Gottwald på talerstolen.

Kc. 3.— Gottwald kommer nå en ny rødnyanse samt nytt merke kc. 10.— grønn Gottwald i stor-format.

TYSKLAND:

Berlins vestsektor:

Til Verdenspostforeningens 75-årsdag — 12, 16, 24, 50 og 60 pf. Heinrich Stephan, foreningens grunnlegger, dessuten 1 og 2 DM. Alle disse merker settes ut av kurs 31. juli, altså godt 2 månedet før jubileet kan feires!

Vi avbilder det tidligere omtalte Liebknecht—Rosa Luxemburg-merket.

Fransk sone:

Fra hver av de franske soner, Baden, Rhinland og Württemberg, utgis en Røde Kors-serie i verdiene 10 + 20, 20 + 40, 30 + 60 og 40 + 80 pf. Samtidig sendes merkene ut utagget i blokk uten gummi. Opplagene skal være 600 000 serier og 150 000 blokker.

ØSTERRIKE:

En serie barnehjelps-frimerker er kommet, i fire verdier: 40 + 10, 60 + 20 g, 1 S + 25 g, 1 S + 35 g. 10. mai kom som bebudet et merke (uten tilleggsverdi) som minte om UNICEF og denne organisasjons store arbeid i landet.

UNGARN:

Det ungarske postverk hedret den internasjonale kvinnedag, 8. mars 1949, med et merke til

60 + 60 f. med motiv en landarbeiderske. Opplag 200 000 stk.

30-årsdagen for proklamasjonen av den første ungarske sovjet-republikk minnes med en serie på 2 merker — 40 og 60 f. Motivene er Karl Marx- og Sandor Petöfi-merkene, utgitt i 1919, med det røde flagg til høyre.

Utenom Europa:

AUSTRALIA:

Den 11. april ble det sendt ut et nytt 5/— merke med Australias våpen som motiv.

ISRAEL:

Det er en svær fart i frimerkeutgivelsen i den unge staten, bare 1 år gammel. — Vi skal forsøke å gi en kort revy i et av de følgende nummer av NFT.

Sovjet=Samveldet og dets frimerker.

En kort redegjørelse (fra «Sovinform»).

I Sovjet-Samveldet er frimerket ikke bare et tegn på at porto er betalt. Det er fra myndighetenes side også ment som et dokument som forteller om utviklingen innenfor industri, landbruk, teknikk, vitenskap og politikk i kommunismens land. Dette særtrekket ved sovjetsynet gir en forklaring på det store antallet frimerkeserier som blir sendt ut i Sovjet-Samveldet. En samling sovjetmerker skulle således være et utmerket middel til å bli kjent med de forskjellige sider av livet i Sovjet-Samveldet. Men sovjetmerkene utgjør ikke bare en beretning i miniatyr om alle begivenhetene og betydelige personer i landet, de er også vakre kunstverker skapt av framstående kunstnere og de fremste mestere innenfor gravørkunsten.

Det første sovjetfrimerket ble sendt ut i august 1921.

Sovjet-Samveldet er det første land i verden hvor det ble framstilt frimerker med arbeidere, bønder, soldater som hovedmotiver. Som et interessant innslag kom frimerkene med påskriften «Filateli for det arbeidende folk» 1. mai 1923.

En hel rekke frimerker er naturligvis viet sovjetstatens grunnleggere — Lenin og Stalin, den vitenskapelige sosialismes og kommunismes skapere — Marx og Engels, landets store politikere — Kalinin, Dsersjinskij, Kirov, Sverdlov, Uritskij, Sjdanov.

Blant merkene som er sendt ut til minne om framtrepende russere, er det serier med portretter av de store forfattere Gorkij, Tolstoj, Pusjkin, Majakovskij, Lermontov, av malerne Repin, Surikov, Sjisjkin, og komponistene Tsjaikovskij og Rimskij Korsakov. Verdensberømte oppfinnere og vitenskapsmenn blir hedret ved utgivelse av frimerker som sendes ut på deres jubileumsdager.

Undergrunnsbanen i Moskva, med vakre underjordiske stasjoner som neppe har sin like i hele verden, er gjengitt på frimerkene som ble sendt ut da det ble åpnet nye linjer ved undergrunnsbanen.

Under den annen verdenskrig ga frimerkene et bilde av den kampen som sovjetfolket førte mot fascismen.

Merkene fra etterkrigstiden gjør filatelistene kjent med hva sovjetfolket har oppnådd i gjenreisningen av landet.

De interessante og mangesidige emnene på sovjetfrimerkene vekker stadig stor oppmerksomhet blant filatelisten i hele verden.

På «Imaba»-utstillingen i Basel i august 1948 ble den bredt anlagte og storstilte utstillingen fra Sovjet-Samveldets postadministrasjon belønnet med gullmedalje.

Vi avbilder nedenfor noen få av de mest interessante og typiske sovjet-frimerker.

Filatelien på avveier?

Siden redaktørens første indlegg ifjor, har jeg lest de forskjellige inserater, og selv om det kanskje både er en smule post festum, og muligens kan ansees som pre-tentiøst av en som bare har samlet i halv-hundre år, at uttale sig i en så viktig saks anledning, tillater jeg mig allikevel nedenfor forsøksvis at formulere min op-fatning, i det håb at den muligens på et eller andet punkt kan bidra til at skape klarhet, om ikke fuld og hel forståelse, for dette sidste venter jeg ikke.

Utstillinger og konkurranser arrange-res som bekjent for at fremme filatelien og alt hvad der knytter sig til denne hobby, uansett landegrenser og klasser, uansett racer og uansett økonomi. For — med en liten travesti — indledningsvis at citere et par rammende verselinjer, vil jeg si:

I filateliens store rike,
ikkun der er men'sker like,
første, 2den, 3dje klasse,
alle bor i samme kasse.

Hvis vi derfor tør gå ut fra at enhver samler, på ovennævnte premisser, har krav på samme behandling, altså en så vidt mulig retfærdig behandling, da må man først ha et klart og uomtvistelig ut-gangspunkt, nemlig i koncist utformete regler for deltagelse i utstillinger og kon-kurranser, som er så klare at de ikke kan være gjenstand for fortolkning.

Under forutsetning av at dette grund-lag er i orden, kommer vi til de klasser, som jeg mener bør fastlegges efter inter-national overenskomst, med henblik på at fjerne mulig misnøie og uretfærdighet.

La mig antyde følgende hovedpunkter:

Klasse 1 a: Postalt utgivne frimerker.

do. 1 b: do. do. tjenestemerker.

do. 1 c: do. do. portomerker.

do. 1 d: do. do. luftpostmerker.

Klasse 2 a: Postalt utgivne lokal- og by-postmerker.

do. 2 b: Privat utgivne lokal- og by-postmerker.

Klasse 3 a: Officielle jernbane- og tele-grafmerker.

do. 3 b: Officielle stempel- og sportel-merker.

Klasse 4: Officielle leilighets- og jule-merker.

Klasse 5: Andre slags merker.

Hvis vi nu tar et konkret eksempel som kan tenkes at indtreffe, så la os si at Mr. H. fra New York utstiller Brit. Guiana i 5 bind, Mr. G. fra London utstiller Mau-ritius i samme antall bind, og Eliassen fra Trangvik utstiller Portugal, også i 5 bind.

Disse samlinger forutsettes at være likeverdige i filatelistisk opsetning, kund-skap, og teksting, og like omhyggelig monteret. Man kan si at Eliassens per-mer og kartoner er temmelig enkle, men det arbeide han har nedlagt vidner om en intens kjærlighet til frimerkerne og et mindst like videnskabelig studium.

Jeg vil nødig sitte i en jury som skal skifte sol og vind like i et slikt tilfælde. De to førstnævnte eksponater står så likt som mulig rent værdimæssig, mens Portu-gal jo i økonomisk forstand blir den rene proletar.

Jeg skulde tro at det er meget vanske-lig at være en retfærdig jurymand, og det som man i et slikt tilfælde måtte gjøre var at bedømme kvaliteten og kvantum av det nedlagte personlige arbeide. Kunde man ikke på dette grundlag enes om hvem der tilkom 1ste præmie (det forutsettes at kun sådan utdeles), så mener jeg at man nødvendigvis måtte foreta lod-trekning.

Efter min opfatning må der opstilles præmier for hver av klasserne 1 a til 1 d osv., idet en konkurranse mellem sam-linger fra disse 4 grupper må sies at sav-ne grundlag. Samlinger fra forskjellige grupper kan selvsagt i og for sig være av like høi kvalitet, men der bør fastlegges en rangordning som obligatorisk følges. Hvis man derfor kun har opstillet et sett præmier for grupperne 1 a—1 d, og to samlinger fra forskjellige grupper kan likestilles, vil 1ste præmie falde på 1 a og 2den præmien på 1 d.

I anledning herr King Farlow's uttalel-se (og med al respekt for hans position inden filatelien) må jeg få lov til å si at selv om folk som reiser lange veier for at se en stor utstilling, naturligvis er mest interessert i at få se de store merker,

som man ellers oftest bare hører om i literaturen, gir ikke dette nogen reell begrunnelse for selve prämieringen. Skal idet- heletat filatelién beholde sit demokratiske preg, uten hvilket den ikke kan eksistere, da må man komme helt bort fra at det er de mest verdifulde samlinger, som skal gå av med prämierne. Man skal jo også huske på at mange av de store samlere ofte benytter specialister til at montere og tekste sine samlinger, og sikkert ofte selv mangler de fornødne kvalifikationer til at bedømme f. eks. rekkefølgen av resp. trykningsperioder for en bestemt frimerkeutgave, og heller ikke kan vite hvilke stempler, brev, etc., som er sjeldne og hvad som er ordinært. Den alminde- lige mand derimot, «the man in the street», som lever fra hånd til mund, skaf- fer sig større kundskaper fordi han er nødt til at utføre alt arbeide selv.

Mr. King Farlow kommer også i skade for at fare litt hårdt frem mot de såkaldte motiv-samlere, hvilket jeg igrunnen ikke tror har været hans hensigt. —

La heller os ældre indrømme at det igrunnen kan være synd på de yngre og helt unge samlere, som blev født forsent til selv at skaffe sig et brukbart mate- riale av ældre frimerker, ihvertfald av de mere attråverdige. — Som bekjendt sør- ger jo nutildags også den såkaldte plan- økonomiske utjevning for at «høvle» vekk alle indtægts- og formuestopper. Dette må nødvendigvis medføre at samlerne i det store og hele henvises til at søke efter økonomisk overkommelige samlerområder. Her er det at motivsamlingen kommer ind, man kan nesten si som en rednings- planke, som medvirker til at beholde in- denfor filateliens samlere som ellers av mangel på resourcer hadde trukket sig ut av vor hobby for godt.

Herr King Farlow sier om motivsam- ling: «... de forteller oss absolutt intet om selve frimerkene, deres utseende, fram- stilling, hensikt eller bruk...»

Heri må jeg erklære mig dypt uenig. Der er intet til hinder for at en motiv- samler i tekster redegjør både for frimer- kets fremstilling, dets papirsorter, tak- ninger og hensikt. Det vil selvsagt i hvert enkelt tilfælde fremgå av det motiv sam-

leren behandler, hvad merkernes sujetter belyser, og her kommer i første rekke fri- merkernes tilknytning til de historiske fakta, hvori — som bekjendt — vore små venner er rene lærebøker.

I årene 1924/1930 deltok jeg i flere in- ternationale utstillinger, men senere har jeg holdt mig passiv.

Efter min mening er der noget usundt ved alt dette prämiejag. Filateli er ikke først og fremst materie, det er en ånds- beskjeftigelse, hvadenten man nu vil an- erkjende det eller ikke.

La os sørge for at denne vor fornemme hobby kommer til at ligge på et høit plan, la os løfte de klassiske idealer frem fra deres nuværende ubemerkede tilværelse. Dengang de olympiske leke blev til, fik *kun* seierherren laurbærkransen. Nu er det kanskje så at en moderne filatelist ikke vil føle sig helt «up to the situation» med en grøn bladkrans på hodet, men la os kjempe om 1ste, 2den og 3dje plads i prämierrekken, uten at spørre efter de — efter min opfatning — overflødige kon- krete prämier, enten det nu gjælder pla- ketter, begere eller penger.

La os få hyppige og store konkurrancer under mottoet: «The best man wins in the end». Først når New York og Drøbak møtes på like fot kan man tale om det ideelle filatelistiske demokrati, som har så umådelig store forutsetninger for at bygge bro mellem alle jordens folkeslag og racer.

Tilslut vil jeg gjerne få lov at peke på et forhold, som jeg skulde tro har hat og vil ha en viss betydning.

Så vidt mig bekjendt har man aldrig til dato i nogen indbydelse til deltagelse i fri- merkeutstillinger, berørt spørsmålet om de utgifter som må være forbundet med deltagelsen. — Her sitter f. eks. en dygtig men ubemidlet filatelist i en avdal langt borte. Han vil gjerne delta i en konkur- rance, men efter at ha beregnet porto- og assuranceutlegget må han opgi sin plan fordi omkostningerne blir for store. Det måtte være en tanke om man i en eller anden form fandt at kunne refundere del- tagerne eller nogen av disse en viss del ihvertfald av denslags utgifter. — Jeg skulde tro at en slik refusion av utlegg kunde få ganske stor betydning, og lokke frem filatelister som kanskje ellers vilde bli sittende utenfor hele sit liv.

H. Thrap-Meyer.

*Ærlighet varer lengst, —
også i filatelién!*

HVOR ER NORGE?

I år skal det holdes to store internasjonale frimerkeutstillinger — en i Paris fra 1.—12. juni i anledning av de franske frimerkers 100-års jubileum og en i Bruxelles fra 1.—10. juli i anledning av de belgiske frimerkers 100-års jubileum.

Ved henvendelse til Postverket har jeg fått vite at Poststyret har besluttet at det ikke skal stille ut på noen av disse utstillinger. Poststyret har sikkert sine grunner for dette vedtaket, men en fristes til å spørre om det er en klok beslutning. Den synes iallfall å røpe at postverket mangler en oversikt og en klar linje i sin «utstillingspolitikk». I fjor utstilte nemlig Postverket først på Parisermessene og senere på «Imaba» i Basel. Nå er jo frimerker en god salgsartikkel, men derfra og til å stille ut på Parisermessene er det likevel et langt skritt. Og «Imaba» var en internasjonal utstilling — og ikke mer. Men utstillingene i Paris og Bruxelles er mer, de er jubileumsutstillinger og for den i Paris står selve det franske postverket som arrangør.

En kan si at — Herregud, det spiller da ingen rolle om Norge er med eller ikke med på en frimerkeutstilling. Jo, det spiller en rolle, kanskje ikke stor, men dog en rolle. En slik utstilling er nemlig også et ledd i vår internasjonale propaganda — den er turist og goodwill-reklame — og god reklame.

Og en vil nok også få se at de andre nordiske land er klar over dette — og utstiller.

Det er et godt samarbeid mellom Postverket og filatelistene på forskjellige områder, men jeg tror det vil være til fordel for Postverket om samarbeidet ble utvidet til også å omfatte utstillinger, fordi filatelistene på sitt spesielle område sitter inne med kunnskaper som gjør det lettere for dem å bedømme de forskjellige utstillings kvaliteter. En vil da kunne unngå en slik tabbe som å stille ut på Parisermessene, men ikke på årets jubileumsutstillinger.

Om ikke så svært mange år feirer våre egne frimerker sine 100 år. Det er vel sannsynlig at det også blir i forbindelse med en utstilling. Var det ikke en idé om Postverket sendte en av sine funksjonærer, f. eks. styrelsen av Postmuseet, på en studieferd til Paris og Bruxelles, for å se hvordan en slik utstilling ble lagt an, eller til London neste år — hvor man skal ta igjen det jubileumsarrangementet som ble ødelagt ved krigsutbruddet i 1939?

Men i Frankrike og Belgia vil en nok stille seg nokså uforstående overfor det avslag Postverket har gitt på anmodningen om å stille ut, og når våre franske og belgiske venner spør oss om hvor den norske avdeling er, da kan vi bare beklagende slå ut med armene og si at dessverre, dessverre —

Jarle O. Stensdal.

London- utstillingen 1950.

Utstillingens kontor meddeler at forberedelsene til arrangementet skrider fram. Det skal nå nedsettes en spesiell gjestekomité, hvis oppgave blir å sørge for at de ca. 2000 utenlandske filatelister som ventes, skal få det så bra som mulig. Bl. a. skal komiteen om mulig og med henblikk på et godt framtidig vennskap blant filatelister sørge for privat innlosjering av gjestene hos engelske filatelister. Interesserte kan allerede nå skrive til Reception Committee, The London International Stamp Exhibition, 41, Devonshire Place, London, W 1. For øvrig meldes at Robson Lowe for tiden bereiser de større byer i USA og Canada og holder orienterende foredrag om den kommende givenhet.

RPSL-møte viet «Skandinavia».

Redaktøren skylder først og fremst å opplyse at R.P.S.L. betyr Royal Philatelic Society of London. Enn videre er «Skandinavia» satt i gaseøyne, fordi møtets tema var Norden. Men englenderne bruker gjerne feilaktig Scandinavia om betegnelse for det hele og har ikke noe bestemt begrep som tilsvare vårt Norden, og som inkluderer Danmark, Finnland, Island, Sverige og Norge.

Det nevnte møtet ble holdt 27. januar i år, og var meget vellykket hva det framlagte materiale angår. 18 medlemmer av R.P.S.L. hadde bidradd med å sende inn general- og spesialsamlinger, og 3 av de demonstrerte samlinger var blitt spesielt sendt til møtet fra utlandet, — nemlig bl. a. *Arnstein Berntsen's* ypperlige samling av 20 mm-utgaven posthorn 1886—93, ubrukt, — som ble studert med stor beundring og interesse, videre *Eigil Rathje's* omfattende samling av prefilatelistiske stempler fra Danmark, og endelig *J. Schmidt-Andersens* spesialsamling av eldre danske utgaver med varianter. — Vi tør vel tro at alle samlinger, også de mange unevnte, har vært en god reklame for Norden som samlebegeter.

† A. Rylund, Århus.

En av de mest kjente frimerkevenner og frimerkehandlere i Danmark, Andreas Rylund, døde 13. april, i en alder av 59 år. Mange norske samlere vil huske Rylunds navn i forbindelse med den greie og oversiktlige katalogen som hans forretning har gitt ut gjennom 23 år, og som nød stor popularitet i hele Norden. Rylund var stifter av og mangeårig formann i Jysk Filatelistklub i Aarhus, og dessuten i flere år styremedlem i Dansk Frimærkehandlerforening.

Noe av interesse?

Spørsmål:

Jeg sendte i dag et brev og frankerte det med 25 øre Petter Dass. Da frimerket var satt på, oppdaget jeg at det mellom 7-tallet i 1647 og P'en i Petter, i overkant og strekkende seg til trykkranden av merket, var et sirkelrundt tomt felt av ca. 1 mm radius. Merket ble tatt fra et uregelmessig opprevet ark, og sto som 5te merke i raden; hvilken rad kan jeg ikke avgjøre, da både øvre og nedre rader var brukt tidligere.

Hva kan det skyldes, og har andre oppdaget det samme?

Oslo, den 3. mai 1949.

Interessert.

Svar:

Uten å ha sett merket kan slikt neppe bestemt forklares, men det er nok nærmest for en tilfeldig småting og regne, som kan forklares ved enten at litt rusk har kommet mellom trykksylinder og mottrykksrull og siden falt av, eller ved et tilfelle har trykksylindren ikke mottatt farge på dette sted, for det ene arket eller kanskje flere (neppe mange).

Redaktøren.

Skal Gerhard Munthe glemmes?

Maleren, grafikeren Gerhard Munthe ble født i 1849, og det kan se ut som en urettferdighet at ikke hans utmerkete og særpregete tegninger bl. a. til Snorresagaen ble tatt med på ett merke i den serien. Jeg vet ikke om nazisten Harald Damsleth har vært årsaken til at Munthe ble glemt. Men iallfall var Munthe en så betydelig grafiker at det nok

bør overveies å minnes ham i et spesielt stempel eller f. eks. med et enkelt frimerke. Særlig Munthes innsats i den dekorative kunst — med ypperlige arbeider i en spesiell *norsk* manér bygget på bondekunst — og hans skaping av vevmønstre fortjente å minnes og hedres.

U. I. C.-stempel i Oslo.

23. mai—2. juni holdes en internasjonal jernbanekonferanse i Oslo, arrangert av Union International des Chemins de fer. Denne konferanses kontor får eget «brevhus» med stempel med tekst: U. I. C. Conférence Oslo 1949.

Non plus ultra

— intet bedre — får en si om det hollandske nedenfor gjengitte stemplet, som alle forstår betyr omtrent: Post brevene slik at de (o: adressene) er leselige. — Unektelig et litt morsommere og mer fantasifullt stempel enn vi er vant til å se dem på våre breddegrader.

O. J. R.s møter

30. mai: Auksjon. — Sommermøte vil bli holdt 27. juni, men nærmere program utsendes senere.

Bestillinger

på Tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse ang. annonser sendes til forretningsførereren: Kjøpmann F. C. Svendsen jr. — Sportsdepotet, Bergen.

ISRAELS FØRSTE FRIMERKER

Fra en brosjyre av *Leo Kaufmann*, utgitt av Israels postverk.

Oversatt av *Arvid Gahr*.

De første frimerker fra Israel viser ikke motiver fra landskapet der nede, de viser ikke jødiske byer eller kolonier, ei heller jødiske ledere, men gamle jødiske mynter. Det var en god grunn for dette valg av motiver, for det er nemlig en naturlig linje mellom den nye staten Israel og den 2000 år gamle jødiske staten. På den tid var det et privilegium for en suveren stat å lage sine egne mynter, på samme måte som frie stater i dag utgir egne frimerker. Det var derfor sikkert ingen bedre måte å symbolisere forbindelsen mellom de to stater på, enn å la de første frimerker ha som motiv disse gamle mynter.

Myntene daterer seg fra de to jødiske frihetskrieger mot romerveldet i årene 67—70 og 132—135. De har tydelige jødiske karakterer, både når det gjelder symboler, inskripsjoner og utseende. — Myntene er helt forskjellige fra alle andre mynter på den tiden. De viser enten rituelle symboler eller palestinske frukter og planter i rik variasjon. Selv om myntene ble laget i en tid da krig og nød herjet, viser de ikke desto mindre at det var en skapende periode, rik på ideer. Innskriften er i den gamle hebraiske stilen, som virkelig har vært brukt opp til våre dager.

Den best kjente av disse mynter er den gamle sølvmynten som stammer fra den første jødiske krigen. Den er blitt brukt på 20, 250, 500 og 1000 mils-frimerkene. Den ene merkesiden viser det begeret som ble nyttet i tempelet, som kan ses blant de hellige skip som er gjengitt på Titusbuen i Rom. Over begeret står det «Første til femte år» og «Shekel Israel», som betyr «Mynt fra Israel». Frimerkets venstre side viser en gren med tre granatepler og innskriften «Yerushalayim Hakedosha» — «Hellige Jerusalem».

15 og 50 mils-merkene bærer en gjengivelse av mynter fra den andre krigen. Begge har inskripsjonen «Shana achath le-geulath Israel», som betyr «Et år av Israels gjenløsning». 15 mils-frimerket har en klasse druer på den ene siden og et

syv-bregnet palmetre på den andre, med innskriften «Elasar Hacohe», som betyr «Presten Elasar». På 50 mils-merket er det avbildet en såkalt tetradrachme, en stor sølvmynt. Den del av mynten som er gjengitt på frimerket, viser en *lulav* og en *ethros*, myntens andre side et tempel eller en synagoges front med en stjerne over en architrave båret av fire stolper, med arken ved siden av synagogen og to lov-opptegnelser inni. Innskriften er bare «Shimon», som i alminnelighet blir antatt å være det første navnet på Bar Cochba.

Frimerkene med verdiene 5 og 10 mils viser igjen bronsemynter fra den første jødiske krigen. På 5 mils-merket ses myntens ene side. Den forestiller et vinblad med ordene «Cherut Zion» — «Zions frihet» over. På det neste merket har vi så myntens andre side. Den har en tynn, antikk leirkrukke med dekorert lokk, antakelig av religiøs betydning. Innskriften er «Shath Shalosh» — «År tre».

Bronse-halvmynten som nyttes på 3 mils-merket er av spesiell interesse. Dens motiv er et palmetre med syv blad og med to frukt-knipper, samt med to dekorerte kurver fylt med frukt på hver side av treet. Innskriften er «Le-geulath Israel», som betyr «Zions gjenløsning». Myntens bakside, som altså ikke er brukt på frimerkene, viser *lulav* og to *ethrogim* samt innskriften «Shath araba» og «Chatzi», som betyr «År fire» og «Halv». Disse kurver representerer uten tvil de som ble overrakt til tempelet under den første fruktfesten som i Bibelen er beskrevet slik: «Og du skal ta den første frukten av marken, legge den i en kurv og bringe den til Gud.» Denne mynt ble

laget i krigens femte år, da Jerusalem allerede var beseiret. Det var akutt mangel på sølv, og de jødiske myndigheter var nødt til å lage halve og kvarte mynter av bronse istedenfor av sølv. Resultatet ble en mengde nødpenger, slik vi kjenner det fra vår egen tid.

De antikke og særegne historiske samlinger av disse mynter gjør dem til synlige og høvelige motiver for de første frimerker fra Israel. Ingen andre folk i verden er i stand til å vise fram mynter av sine forfedre for 2000 år siden, gjengitt på frimerker i dag. Symbolene og innskriftene på de antikke jødiske mynter har samme mening og interesse for den nye staten Israel som de hadde for den 2000 år gamle staten. Myntene er begreper som er like ekte i dag. Det er en linje mellom den fornyete staten Israel og den 2000-årige israelittiske staten.

Ad Norgeskatalogen nr. 51, plate II.

Herr Bugges artikkel i N.F.T. nr. 2 i år angående byttevirksomheten er et varsku i rette tid. Det er ikke så lite av gal nummerering og tilsvarende feilprising å se, når man en sjelden gang kommer over et utvalg av eldre norske merker. De verste feil ser man oftest i 20 mm-utgaven. Det jeg selv har sett og herr Bugges artikkel rettferdiggjør nedenstående opplysninger om nr. 51 pl. II.

Studerer man en samling nr. 51 pl. II, vil man oppdage andre kjennetegn enn fortykningen av indre rammelinje øverst til venstre, som Norgeskatalogen oppgir som kjennetegn for plate II.

Man vil merke seg en skråttgående fargeflekk, eller deler av en slik, mellom indre høyre rammelinje og høyre oppovergående ving rett ut for E i ØRE. Videre vil man oppdage en fargeflekk mellom ovalbåndet og dets følgelinje inn for øverste fjær i venstre oppovergående ving.

Da plate II har fargenyanser som ligger svært nær opp til fargen i plate I, og stempelfarge ofte kan dekke det graverte

3-tall i ovalbåndet og katalogens oppgitte kjennetegn for plate II, kan forveksling mellom plate I og II lett finne sted. Ved vannmerkeundersøkelsen kan platen ikke bestemmes, da plate II forekommer med samme vannmerke som plate I. Kjennes disse to ovennevnte kjennetegn for pl. II, vil man dog i 99 av 100 tilfelle kunne bestemme platen.

Man vil også ved en nøyere undersøkelse finne at nr. 51 II, *type 2*, alltid har en utvekst på punktet mot M i POSTFRIM.

Ovenstående er vel kjente ting for speialsamlere, men av egen erfaring vet jeg at selv eldre Norgessamlere ikke er fullt fortrolig med disse felningsfeil.

I utvalgshefter blir disse to plater av nr. 51 ofte forvekslet, en forveksling som koster en eventuell kjøper ekstra utlegg og mange ergrelser.

Skien i mars 1949.

Arne Fossum Johansen.

Verdenspostens 75-års merker.

Nyheter fortsetter å strømme i en rik og mektig flod. Det skal ikke minke strømmen at UPU's jubileum skal feires til høsten, nærmere bestemt 9. oktober. Selvsagt er dette virkelig et jubileum som er verd å feire. Og intet land kan ha privilegium på å feire det alene. Imidlertid blir det forståelig nok først og fremst de land som i *alle* de 75 årene har vært med i UPU, som vil utgi frimerker eller feire jubileet på en eller annen måte.

Foreløpig er det kommet merker til jubileet fra Tyskland, Liechtenstein, Sveits, men man venter senere utgaver fra Danmark(?), Sverige, Norge, England, Spania, Frankrike(?) og flere andre land.

Tyskerne, hvis generalpostdirektør Dr. Stephan var grunnleggeren av UPU, er nokså bitre for at de ikke får stå som medlem av verdensorganisasjonen. Til gjengjeld var de (i Østsonen) først ute med minnemerke.

Vi skal senere — dvs. i nr. 9 eller 10, bringe en revy over nyttegivelsene til dette jubileum.

Red.

JUNIORSAMLEREN

Redigert av *Arvid Gahr*.

Junior-spaltene i N.F.T. redigeres av *Arvid Gahr*, *Anne Maries veg 20, Blindern, Oslo*, som gjerne mottar manuskripter, meddelelser og junior-stoff av enhver art. Manuskripter returneres ikke uten at returporto vedlegges. Returporto må også vedlegges alle forespørsler som ikke skal inn i Tidsskriftet. Alt vedrørende abonnement og annonser sendes til Tidsskriftets forretningsfører, kjøpmann F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.

.....

MANEDENS LAND:

LIBERIA

Denne lille afrikanske republikken er et meget søkt samleområde, for her vrir det av vakre merker med bilder av dyr, planter og innfødte.

Liberia er en negerrepublikk i Vest-Afrika, i den vestlige delen av Øvre Guinea. Platearealet er 120 000 kv.km og innbyggertallet ligger på ca. 3 millioner. Landet har en forfatning som er lik USA's, og er delt i fire distrikter. Hovedstaden Monrovia har 10 000 innbyggere.

Det var amerikanerne som i 1822 grunnla Liberia, i den hensikt å danne kolonier for frigitte negerslaver. Men noe eldorado ble ikke den nye republikken. Innvandringen gikk tregt, og forholdet til de innfødte stammene i landets indre var langt fra ideelt. Grensene mot de nærliggende franske og engelske kolonier var ikke bestemt, og kystlandskapene hadde et usunt klima.

Overlatt til seg selv har Liberia skuffet filantropenes forhåpninger, selv kristendommen viker for islam. Landet er meget fruktbart, men negrene er ikke særlig interessert i jordbruk. De hvite der nede ville nok gjerne ta fatt, men da disse ikke kan skaffe seg jord, fordi de ikke kan bli statsborgere, blir jorda liggende. Kaffe dyrkingen er viktigst, men skogene inneholder mange nyttige trær, som oljepalmer, gummitrær osv. Av eksportproduktene kan nevnes kaffe, gummi, olje, kakao m. m.

Det primitive jordbruket kunne ikke dekke landets eget behov. Finansene ble snart forverret, og seinere så slette at regjeringen ikke kunne holde ro og orden. En henvendelse til USA førte til at USA, England og Frankrike overtok Liberias gjeld og finanser. Landet er i dag under amerikansk kontroll.

Under forrige verdenskrig erklærte de tapre herrer i Monrovia krig mot Tyskland. Noen dager senere kom en tysk u-båt og senket hele den liberiske flåte — en armert tråler.

Antallet av utgitte frimerker er ca. 500, som selvfølgelig er i største laget for landets befolkning. Her kan den virkelig interesserte dyrebilde-samler plukke sammen et helt menasjeri for en billig penge. Alle merkene derfra er som regel billige, når vi da unntar de første merker fra 1860. En stor del av Liberias merker før 1924 er «etterstemplet» i store partier, slik at de er gått atskillig ned i pris.

L i t t o m

OPPSETTING OG TEKSTING

III.

Forrige gang så vi på det rent teoretiske ved oppsettingen, og denne gangen skal vi ta fatt på det praktiske.

Jeg pleier alltid å tegne opp albumbladets loddrette og vannrette midtakser med bløt blyant. På forhånd har en da klart for seg hvilke merker som skal stå på de enkelte blad. Hvis en går ut fra det prinsipp at en skal begynne like høyt på alle blad, så er det bare å sette i gang og tegne opp merkeflatene — med blyant! Hvis en derimot, som jeg har pleid å gjøre, skal ha like stor avstand fra arkets øverste og nederste kant, så syns jeg det er greit å gå fram slik: På et kladdark med ruter setter en først av f. eks. 4 åpne ruter, markerer plass til teksten, til første merkerad, mellomrom, neste merkerad eller serie i neste rad: mellomrom, tekst, mellomrom, merkerad osv. Når en da har markert plass til de merkene en skal ha på bladet, er det igjen noen ruter nederst som en plusser til de 4 en satte av øverst; det behøver en selvsagt ikke å gjøre, men en får påfallende ofte akkurat 4 tomruter oppe og nede. Så deler man med 2, og det en da får til resultat, setter en av øverst på «innføringsarket». Hvis en får en rute til rest, bør en ta den konsekvent øverst eller nederst, kanskje helst nederst. Denne markeringen på kladdarket behøver en ikke å bruke mer enn et par loddrette ruterader til, slik at en bruker kladdarket til mange blad.

Så kan en tegne opp merkefeltene med blyant. En må da passe på at feltene passer til merkene, at det er like mye «luft» på alle sider. Se for sikkerhets skyld etter at det er det riktige antall merkefelt. Er det en serie på 14—15 merker, da er det fort gjort å telle feil, og har man tegnet over med tusj, er det for sent å rette.

Den enkleste og etter manges mening den peneste måten å tegne opp merkefeltene på, er å tegne en ganske tynn ramme. Rett og slett vanlig pennetykkelse. En må passe på at alle strekene er like tykke og at de går pent sammen i hjørnene. Jeg vil fraråde alle former for svart underlag («sørgerender»). På et blad hvor en mangler noen merker, er det ikke pent å ha svarte flekker i stedet. Det er heller ikke særlig pent å la det stå helt blankt, men tar seg atskillig bedre ut med en tynn ramme.

Sverre Thuve.

Skien's Filatelistklubs juniorer.

Klubbkontaktene lar vente på seg!

Vårt ønske om kontakt med de forskjellige juniorklubber rundt om i landet har dessverre hittil ikke gitt særlige positive resultater, hva nå enn grunnen kan være. Så da det forleden dumpet inn et brev fra ovennevnte klubb, ja da så vi straks lysere på situasjonen.

Brevet var fra Skien-klubbens sekretær, Erling Bolstad, og han forteller:

Skien's Filatelistklubbs junioravdeling ble stiftet 1. mars i år, da det viste seg at det var stor interesse for frimerkesamling blant juniorene. Valg fant sted 29. mars, og fikk da dette styret:

Formann: Odd Hein Aase. Viseformann: K. H. Strømdal. Sekretær: Erling Bolstad. Kasserer: Per Skifjeld.

Klubben har nå 19 medlemmer, de fleste fra Skien, men også en del fra omegnen. Alle gutter og jenter i alderen 12 til 18 år kan bli medlem, og kontingenten er kr. 3,— pr. år. Møtene holdes i Skien Menighetspleies lokale annenhver uke. Frammøtet er godt, og tillitsmennene fra senioravdelingen holder kåserier om forskjellige emner på møtene.

*

Vel, det var hva Erling Bolstad hadde å fortelle om juniorklubben i Skien, og vi på vår side kan bare si hjertelig takk. Måtte dette få de andre juniorklubbene til å gjøre det samme.

Til slutt en anmodning til Bolstad: Send oss en gang imellom en oversikt over avdelingens virke. Og har noen av dere noe på hjertet, enten i form av egne produkter eller spørsmål, ja så bare send oss det. Alt er like kjærkomment.

Arvid Gahr.

Herr Sverre Ilseng har sendt redaktøren et brev hvor det heter:

«Jeg mener at De i tidsskriftet burde gi juniorene en anvisning på hvordan de skal komme billigst mulig fra sin hobby.»

Mer sto det praktisk talt ikke. Herr Ilseng mener antakelig at vi her bør gi gode råd hvordan man kan samle frimerker billigst mulig. Vi skal gjerne gjøre det ved tid og høve. Men vi foreslår hermed alle juniorer å skrive en liten artikkel til oss om dette problemet, som jo er ganske viktig. Vi kaller emnet:

Hvordan samle frimerker billig?

Så venter vi en bunke brever. I hvert nummer vil vi så ta inn alle, eller bringe et utdrag av dem, alt etter som hvor mange innlegg vi får. Vær ikke redd for å sende inn noe, *du* har uten tvil noe å lære oss andre!

Så fra alvor til spøk:

GRUNDIGHET

En liten pjokk gikk på gaten og slengte likegyldig med en stilebok som det med svære bokstaver sto skrevet FRIMERKEALBUM utenpå. En herre, hvis falkeblikk røpet en filatelist, stoppet gutten og spurte: «Si meg, unge mann, tror du ikke frimerkene faller ut når du behandler albumet på den måten?» — «Nei da,» svarte snekkerens håpefulle, «faren min har brukt hornlim, så de sitter nok fast!» —

Da besvimte filatelisten.

NORSKE POSTSTEDER II.

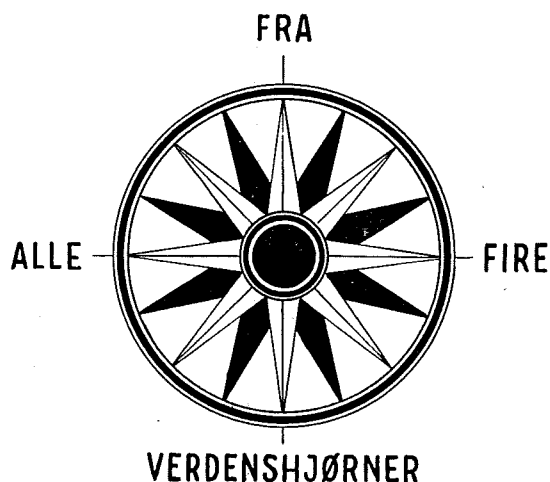
Nye og rettelser.

Nye brevhus: Brevhus I: Kvernavollen i Kvam, Hordaland. Fra 1. april 1949.

Brevhus II: Alsetmarkja i Rissa, Sør-Trøndelag. Fra 1. mars 1949. Gjøtingsdal i Kvinnherad, Hordaland. Fra 1. februar 1949. Håvikgrenda i Volda, Møre og Romsdal. Fra 1. mars 1949. Kvaløysletta i Tromsøysund. Fra 1. januar 1949. Leirvåg i Bjarkøy, Troms. Fra 1. januar 1949. Reinsgrenda i Rissa, Sør-Trøndelag. Fra 1. november 1948. Romøyri i Balestrand, Sogn og Fjordane. Fra 15. desember 1948. Storbukt i Sør Varanger, Finnmark. Fra 3. februar 1949. Søya i Surnadal, Møre og Romsdal. Fra 1. desember 1948. Apta i Herad, Vest-Agder. Fra 14. februar 1949.

Navneendring: Brandhus brevhus er endret til Aursjømyr fra 1. mars 1949. Åsgard brevhus er endret til Asskard.

Nedlagte brevhus: Kvam i Ryfylke er nedlagt fra 1. januar 1949. Ambulerende brevhus ombord i M/B «Osen» (Stavanger postdistrikt) er nedlagt. Russdal er nedlagt fra 1. februar 1949.

Felles-emblem.

Et kanadisk handlerfirma, Philatelic Booster, Windsor, Ontario, har fått i oppdrag å framstille et diskret, men likevel lett kjennelig emblem som skulle bæres av alle filatelister i Canada og U.S.A. Dette lille merket, knapt 1 cm i firkant, som er godkjent av en rekke kanadiske og nord-amerikanske samlerorganisasjoner, er nå allerede framstilt, og det er meningen å forsøke å lansere merket som felles-emblem for alle jordens filatelister. Forat det virkelig skal bli noe som alle nasjoners filatelister samles om og bærer, selges det — angivelig — for produksjonspris, 60 cents. — Red. har ved elskverdig imøtekommenhet fra Reidar Lindstrøm, Halden, fått se nålen (*knappen*), og finner den absolutt tiltalende og enkel, karakteristisk. Den er i emalje, blått, rødt og forgylt.

J. S. Kvaran, Akureyri, meddeler oss følgende: For å ha nok 10 kroner's frimerker innen det nye merket med Hekla i utbrudd kom, bestilte poststyret på Island i 1947 et ekstraopplag av 10 kr. Karlsefni (1945-utgaven) på 50 000 ekspl., *fin-tagget*. Imidlertid mottok poststyret merket *grovtagget*, noe som var høyst uheldig, fordi de grovtaggete merkene lett ble defekte når de skulle rives fra hverandre. Inntil 80 % av de brukte merkene må kasseres som defekte i taggingen, slik at det av dette merket, både brukt og ubrukt, knapt fins ca. 28 000 som er ubeskadiget.

De britiske kolonier Papua og Ny-Guinea forsvinner ut av landskapet, da de nå har gått over til å bruke australske merker uten overtrykk. En del av Sydhavs-øyene holder også på å absorberes av den 5. verdensdel.

Newfoundland blir også et avsluttet område, da denne dominion nå har sluttet seg til Canada

fra 30. mars. Canada tok allerede begivenheten på forskudd ved å sende ut erindringsmerker for å feire innlemmelsen.

De tidligere anmeldte minnemerker fra Sovjet-samveldet til ære for Semjon Dechnov i anledning av hans oppdagelse av Nordøstpassasjen i 1647 trenger nok en nærmere forklaring fra russisk side. Tidligere har jo dansken Vitus Bering, riktignok i russisk tjeneste, hatt æren for denne bedrift (i 1728).

Bermuda minnes 100-årsdagen for postmester W. B. Perots primitive «forløper» med en serie på 3 merker. Som hovedmotiv brukes en gjengivelse av Perots merke. Perot fikk sikkert ideen fra de amerikanske postmestere i New York og Baltimore. Da ingen i Hamilton kunne lage en passende klisjé, tok han vekk dato og månedsangivelse fra byens poststempel og laget avtrykk av de resterende deler av stemplet. De åpne steder benyttet han til å føre inn «One penny» og «W. B. Perot». Disse primitive forløpere for Bermudas ordinære merker noteres nå i \$ 2 500.— i Scott.

Norge har i høy grad forsømt å drive propaganda for vår nasjonalsport skiløping og skøyte-løp ved frimerkene. Andre land viser stadig disse sportsgrener på frimerkene sine. Nå sist har Japan sendt ut et merke til 5 yen som viser en kunsthøysker i en flott piruett.

Crown Agents i London meddeler at alle kronkoloniene skal sende ut en serie i verdiene 2½, 3, 6 d og 1/— til Verdenspostforeningens 75-årsjubileum.

De hollandske kolonier Curaçao og Surinam forsvinner kanskje også som frimerkeland. Fra februar av er de forent under navnet «Nederland-sche Antillen», og vi får sikkert nye frimerker under dette navn.

13 album for 4 merker til en samlet verdi av £ 20 000 — det høres eventyrlig. Men en slik samling kommer under auksjon i London i mai og stammer fra Bombay-samleren C. D. Desai, som spesialiserte seg på 1854-utgaven fra India — ½, 1, 2 og 4 annas. Desai har uttrykkelig bestemt i sitt testamente at samlingen skal stykkes ut, forat flest mulige andre skal få anledning til å få del i den.

I Bruges (Brügge), Belgia, ble det i dagene 16.—19. april i år holdt en nasjonal frimerkestilling i anledning av den 2. filatelistkonfe-

ranse i V.B.P. (det flamske filatelistforbund). Beskyttere for utstillingen er postministeren Van Acker, guvernøren for provinsen Vest-Flandern, og borgermesteren i Bruges.

Neste gang det skal trykkes nye luftpost-etiketter her, vil den norske teksten på dem kort og godt lyde: Luftpost, som jo er det språklig riktige. (Altså *ikke* Med luftpost.) De er allerede kommet.

Unione Filatelica Lombarda, Milano, har påtatt seg å ordne med forsendelse av 500 frankerte spesialkonvolutter som skulle sendes med 2 italienske vågehalser i et lite sportsfly fram og tilbake over Atlanterhavet. Vi fikk også innbydelse. En konvolutt skulle koste \$ 8(!). Så vi har ikke råd. Enn ikke til et filantropisk formål.

En Bergens-innsender vil gjerne slå til lyd for både 10- og 20-kroners frimerker hos oss, foruten nye luftpostfrimerker, både for innenlands- og utenlands-porto. Han klager over utseendet av det nåværende 45-øresmerket. Det siste kan red. være enig med innsenderen i, — det nevnte merket er tørt, trist og tungt.

Den 12. april i år feiret Washington and Lee-universitetet i Lexington, Virginia, sitt 200-årsjubileum, og i den anledning ga Sambandsstatene ut et 3 cent minnemerke. Det er første gang et amerikansk universitet hedres på denne måten, men da to berømte generaler, George Washington og Robert E. Lee, har vært knyttet til denne institusjon, vil det amerikanske postverk på denne måte også minnes disse to's innsats på det kulturelle område.

Universitetet ble opprinnelig stiftet i 1749 som Augusta Academy og forandret i 1775 navn til Liberty Hall Academy. Etter frihetskrigen skjenket staten Virginia \$ 50 000.— i obligasjoner som æresgave til general Washington for den innsats han hadde gjort. Men George Washington ønsket ikke å beholde gaven selv og ga den videre til Liberty Hall Academy. 12. april 1798 takket

akademiet for den storslåtte gave og meddelte ham samtidig at de hadde omdøpt institusjonen til Washington Academy. På grunn av den gode økonomiske støtte hadde derfor akademiet gode arbeidsår framover.

Etter borgerkrigens slutt i 1865 sto sørstatsgeneralen Robert E. Lee helt uten hjem og midler. Lee var de konføderertes store helt og elsket av alle han kom i berøring med. Etter sterkt påtrykk tok han imot ledelsen av Washington College og viet resten av sitt liv til arbeidet for å rehabilitere sørstatene og til ungdommens oppdragelse. Så stor var hans innsats at etter hans død ble universitetet igjen omdøpt til dets nåværende navn, Washington and Lee University.

På utgivelsesdagen sendte universitetet selv ut en spesiell 1.-dags-konvolutt, hvis inntekt går til et fond til ære for de av universitetets menn som falt i Verdenskrig II. TH.

Temple University, Philadelphia, Pennsylvania, U.S.A., har 2-årige kurser på egen filateli-linje, hvor fullført, godkjent eksamen berettiger til titelen «Associate in Business (Philately)». De studerende får de beste teoretiske og praktiske erfaringer i filatelen fra det derværende *Philatelic Museum*.

Ifølge det tyske «Sammler-Express» er filateli obligatorisk undervisningsfag i folkehøgskolen i Berlin-Lichtenberg. Amerikanerne har nå tenkt å innføre lærebøker i frimerkesamling ved en del folkeskoler, — så interessen vokser.

Ifølge boken «Wie man Briefmarken sammelt» (Basel 1941) er det i filatelistisk litteratur og i kataloger hittil anvendt over 3 000 forskjellige fargebetegnelser.

U.S.A. har ikke vært udelt heldige med sine nye utgivelser i det passerte år. Et av de siste, som kom 20. november 1948, er minnefrimerket for American Turners. Tror de fleste vil medgi at et mer overlesset, rotet og stilløst, for ikke å si smakløst merke skal man lete etter. — Det må forresten nevnes at de siste U.S.A.-merker for tiden får gjennomgå kraftig kritikk i flere av de amerikanske fagtidsskrifter, som særlig peker på *ujevnheten*. Rough Rider's-merket var således enkelt og verdig nok. — Ikke færre enn 27 stk. 3-cents minnefrimerker og 3 stk. 5-cents-merker ble gitt ut av U.S.A. i 1948.

I Polen har man nedsatt en offisiell komité som har til oppgave å høyne de polske frimerkers estetiske og tekniske utførelse ved kritikk og kontroll. Komiteen har startet sitt arbeid

med også å vedta at antall nytgivelser skal reduseres sterkt og tilleggsverdier på veldedighetsutgaver senkes eller helt sløyfes. — Tydeligvis en nyttig komité, som forhåpentlig blir populær.

Ikke desto mindre ser det ut til å bli nok. Se nyhetsspalten.

Også i år gir det sveitsiske postverk ut et spesialmerke for sammenslutningen PRO AERO, hvor nettoinntekten går til fremme av den nasjonale luftfart. Det avbildes under *Nyheter*.

Verdien er fr. 1.50 og det kunne bare brukes til frankering av forsendelser med fly den 27. april fra La Chaux-de-Fonds til Lugano, med mellomlanding i St. Gallen, og returflyvningen den 28. april.

Postverket utgir også spesialkonvolutter og merkater og forsyner forsendelsene med spesialstempel. Når det dertil sendes ut reklame på 3 språk, tysk, fransk og italiensk, som vanlig er, må man si at stort mer kan ikke gjøres i sakens anledning.

TH.

For en stund siden mottok red. et brev fra Finnland, frankert med 6 — seks — forskjellige frimerker, alle av den kurserende løvetypen. Nå, dette er kanskje ingen merkverdighet. Det påfallende her var imidlertid at *alle merkene var grønne*. Og da begynner man å tenke seg om. 50 penniä, fra 1932, 1 markkaa, 2 markkaa, 2½ markkaa, 3 markkaa, fra februar 1948, og så, som den siste, 6 markkaa, fra 1949, — det er et sikkert, men betenkelig tegn på at det har gått nedover med valutaen. På 17 år er altså portoen blitt 12-doblet. Denne inflasjon er da også merkbar for folket der borte. Skal man ta det som et tegn på alles håp om at inflasjonen har stanset — det at det siste merket, 6 mk., er gjort *lysegrønt*?

Israel ser ut til å ha fått sans for den forretningsmessige siden av filatelen. Det produseres formelig på løpende bånd der nå; på det ene år landet har bestått som selvstendig stat, har det sprøytet ut ca. et halvt hundre merker, foruten flere miniatyrark, spesialkonvolutter o. a. Vi er ikke sikre på om dette er så klok politikk i lengden. — Men statens Philatelic Services yter virkelig en helt enestående service, som nok skal gi goodwill på mange hold. Det siste miniatyrarket, 4 x 10 mils, rød, mynttypen, uperforert, ble utgitt 1. mai og selges bl. a. til besøkende på *Tabul*-utstillingen i Tel Aviv, Israels første offisielle filatelistiske mønstring i landet.

Oslo Filatelistklubbs bibliotek

etterlyser følgende bøker og tidsskrifter, utlånt i tiden mai 1943—mars 1947:

Blue Book of Philately 1938.

Daniels: The History of the Early Postmarks of the British Isles.

Danmarks Frimærker 1851—1924

(Københavns Filatelist Klub).

Kohl's Briefmarken Normalkatalog 1911.

Melville: The Postage Stamps of China.

— The Postage Stamps of Portugal.

Middelthon: Frimerkesamlere. — Do.:

Råd og vink for frimerkesamlere.

Oliver & Phillips: The Postage Stamps of Great Britain 1840—1928.

Postmuseum, Stockholm: Swedish Stamps.

Rommel: Die Privat-Eisenbahn- u. Dampschiffsmarken von Skandinavien & Finland.

Schweiger: Das neue Buch von der Weltpost.

Stoebe: Die Briefmarken von Norwegen.

Strandell: Katalog över H. Lagerlöfs Frimärksdonationer till Postmuseum 1922—1924.

Zumstein: Die Briefmarken der Schweiz.

Yvert & Tellier: 1942 — 1943.

Se etter om de står i Deres hyller!

Dessuten ønsker klubben å kjøpe til Biblioteket:

Beretning om 5. Nordiske Filatelistmøte. Den Norske Filateli. Oslo 1923.

Filatelisten, Aalesund. Nr. 1—2, 1894.

Frimærkebladet. Molde ca. 1922.

Internationalt Frimærkeblad. 15/9 1894.

Utgitt i Mosjøen.

Nordisk Frimærke-Tidende, Aalesund. 1895.

Norsk Frimærkerevy. Risør 1921.

Aalesunds Frimerkeblad. Nr. 1—3. Red.: Bolstad og Holm.

Fyrväpplingen. Stockholm 1899. Nr. 1—4.

Har De noe av dette, — eller noe annet interessant å tilby? Eller å gi? spør O.F.K.s bibliotekar W. Ulleberg.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Fkebergvn. 23, Oslo 50.

«Prinet», ill. katalog Frankrike. 5. utgave. 1949. Pris belg. frs. 20.—. Forlag: Van Bierbeek, Rue de la Madeleine 4, Bruxelles. 40 sider.

En katalog i hendig format, på bra papir, med meget bra klisjégjengivelse. Det er tatt med en del fargenyanser på de eldre merker. En meget grei ting ved katalogen er at det ved førsteutgavene av et nytt merkebilde er anført alle senere utkomne nummer av merket, med henvisning. Tekstene er klare og greie ved hver utgave.

Som de fleste andre kataloger over Frankrike er også her luftpost oppført for seg selv.

Med hensyn til prisene er det vanskelig å kunne uttale seg all den stund de er anført i belgiske francs, og det er som kjent en meget hard valuta for oss norske.

Firmaet opplyser at det utgir album tilsvarende — til en pris av 175 francs.

Katalogen har også tatt med:

1870	Elsass-Lothringen,	
1940	Elsass overstemplinger,	
	Lothringen overstemplinger, i alt 39	
	merker.	
1945/46	Den fransk-okkuperte	
	sone i Tyskland	13 stk.
1947/48	Baden	27 »
1947/48	Rhein—Palatin	29 »
1947/48	Württemberg	27 »

Til slutt er der et lite «glossar», med oversettelse av fargebetegnelser fra fransk til flamsk.

Skulle man rette en kritikk mot katalogen, faller det først og fremst i øynene at det ikke er samme størrelse på alle klisjeer — og heller ikke er alle utgaver avbildet.

Katalogen kan iallfall anbefales alle samlere av Frankrike. F. C. S. jr.

Prinet, Belgique—België, 1949. «Philac»-forlaget, Bruxelles. Fr. b. 20.—.

Denne kjente katalog kommer nå med sin 22. utgave. Skrift og trykk er bra, og katalogen virker oversiktlig og grei. Nettoprisene virker tilforlatelige og ligger delvis under Zumsteins for mange velledighetsseriers vedkommende. Nummereringen følger Yvert. Katalogen tar med alt som overhodet har tilknytning til posten og frimerkene og overlater til samlerne selv å foreta begrensningen og skille klinten fra hveten. Nytt av året er en rubrikk for «post med spesialmaskiner», og her får vi med både ballonger og helikopter som befordringsmidler for posten.

TH.

«Berühmte Menschen auf Briefmarken.» Av Nikolaus R. Mika. Verlag Maindruck, Frankfurt am Main. 1948. Heft 1.

Tidsskriftet har tidligere brakt en artikkel om de tyske etterkrigsmerker, et interessant emne. Men frimerkeverdenen inneholder også andre ting, bøker for eksempel. Forleden fikk jeg tilsendt et lite hefte som vi skal se litt nærmere på.

Hefter er ikke stort, bare på 16 sider; det er heller ikke hele verket, idet flere hefter vil komme ut. Man burde da kanskje ha ventet med en omtale til boken lå der fullt ferdig. Men slik forholdene er i dagens Tyskland, kan det ta tid.

Etter et forord om kjennskapet til frimerkene i sin alminnelighet, som slutter med å uttale et ønske om at unge samlere ikke skal samle merkene for verdiens skyld, men for deres skjønnhet, går forfatteren over til portrettkunst på frimerker.

Heftet er trykt på godt kunsttrykk-papir og med alle avbildninger i farger. Disse er ikke helt gode, men når vi aner hvordan Tyskland har det i dag, må en si resultatet er utmerket. Det er *Belgias*

portrettmerker som behandles her, det vil si merkene mellom 1930 og 1944. Resten vil komme i neste hefte. Hvilke merker blir vi så presentert for? Jo, maleren Rubens, han får hele første siden. Den berømte professor Piccard er aldri avbildet, men hans ballonger er det, og derfor blir han omtalt. Videre finner vi Andreas Vesal, forfatteren og fysikeren Stevin, kjemikeren van Helmont, medisineren og botanikeren Dodoens og maleren van Dyck, for å nevne noen. En rekke av Belgias vakreste kunstfrimerker er tatt med, så når Belgia er ferdig omtalt, vil vi ha et rikt utvalg av landets peneste frimerker og vite hva de forestiller.

Neste hefte vil ellers inneholde Bulgaria og Danmark, og så følger de viktigste land i tur og orden. Det skal bli interessant å se vårt land omtalt.

Verkets forfatter har ikke tatt med alle portrettfrimerker, bare merker fra sin egen samling i forbindelse med litteratur, kunst, musikk, oppfinnelser og oppdagelser.

Når «Berühmte Menschen auf Briefmarken» er ferdig innbundet, vil en ha et verk som det vil være en fryd å bla i og studere. Forlaget og utgiveren har all ære av tiltaket, og en imøteser de følgende hefter med den største interesse. De skal bli anmeldt etter hvert. Bare synd at ikke forbindelsen med Tyskland er slik at andre lett kan få tak i heftene.

Arvid Gahr.

U.S.A.-Katalog. Udarbejdet af N. C. Andersen. 3. udgave. Stella Filatelist Forlag A/S, København. (Eneforhandler for Norge: Anton Holmboe, Oslo.) A 5 (14,8 x 21 cm). 72 sider. Pris n. kr. 4.50.

Denne katalog med det friske omslag og det utmerkete innhold presenterer seg i 3. utgave, med à jour-førte prisansettelser og utgivelsene up-to-date, nesten, dvs. 20. januar 1949. — Som så mange av dette forlags publikasjoner er denne katalog meget oversiktlig og grei, samtidig som den er meget uttømmende og tar med alle hovednummer av ordinære merker, luftpostmerker, ilpostmerker, rekommandasjonsmerker, gebyrmerker, «Special Handling», tjenestemerker, pakkepostmerker, portomerker og avisportomerker, — foruten de alminneligst kjente varianter av de eldre ordinære utgaver samt en del

nyere miniatyrark. Overskriftene er meget rettvise og instruktive, og katalogen har en sann rikdom av til dels utmerkete illustrasjoner. Også supplementsmerker er strengt kronologisk satt opp, — dette kan muligens reises tvil om det riktige av. Men det er jo en liten ting, som anmelderen herav selv er i tvil om. Og det fordunkler på ingen måte totalinntrykket av å ha for seg en førsteklases katalog som gjerne anbefales til enhver general-samler av U.S.A. Den kan faktisk anses for uunnværlig for den som ikke er helt inne i engelsk; Stella-katalogen her er nemlig på dansk. — Som et utmerket punktum har omslagets side IV et oversiktskart over statene.

H. D.-H.

Canada-Katalog. (Omfattende også) Newfoundland, New Brunswick, Nova Scotia og Prince Edward Island. Udarbejdet af N. C. Andersen. Stella Filatelist Forlag A/S, København. (Eneforhandler for Norge: Anton Holmboe, Oslo.) A 5. 40 sider. Pris n. kr. 3.40.

Dette er et nytt arbeid — av samme danske, og en meget god guide for Canada-samlere både hva merkeoppstillingen og verdiansettelsen angår. Forlaget viser sin vederheftighet ved å sløyfe verdiansettelsen i de få tilfelle hvor det har vært umulig å få helt sikre og tilforlatelige angivelser. — Katalog-ordningen er grei og oversiktlig, som i foran nevnte U.S.A.-katalog, og trykket her noe bedre. Illustrasjonene er mange og gode. Som det går fram av ovenstående opplysninger har katalogen også tatt med de 4 selvstendige frimerkeland som naturlig hører inn under Canada, og som alle nå er innkorporert i denne filatelistisk interessante og tiltalende to-språks Dominion. Det vil sikkert være befriende å samle nettopp på land som betegner et avsluttet område. — Også denne katalogs fjerde omslagsside har et nyttig oversiktskart over de områder som omfattes av innholdet.

H. D.-H.

Hugo Olsson og F. Benzinger: *Svenska Postverkets francotecken, Del III.* Konung Oscar II:s porträttfrimärken och samtida frimärken av Posthustyp och tvåfärgad sifffertyp. 15,5 x 23 cm. 116 sider. Pris ikke oppgitt.

Fra Sverige har en i det siste tiår mot-tatt en rekke verdifulle arbeider, til stor

glede for alle samlere av dette interessante land. Naturligvis er det Svenska Postverket som har forestått utgivelsen serievis av de fleste utgaver. Forfatterskapet har vært utført av forskjellige kjente filatelister, som på en klar og grei måte har lagt fram sine resultater, og postverket har da utgitt verkene etter hvert på en flott måte, — intet knusleri, hverken med trykk, papir eller illustrasjoner.

Nå har jeg foran meg ovennevnte verk, trykt sommeren 1947. Studiene er hovedsakelig utført på grunnlag av F. Benzingers samling.

De fleste land i Europa hadde sin konges bilde på sine første frimerker, med unntak av Norden. — Norge fikk dog sin konges bilde i 1856, Sverige i 1885, Island 1902, Danmark 1904, mens Finnland har intet kongebilde. I det foreliggende verk fortelles dog at det fra privat hold allerede i 1872 i Sverige var stilt krav om å få kongens bilde på frimerkene fra 80-årenes begynnelse — også fra posthold. Postverket mente det ville være passende å utgi et nytt frimerke med kongens bilde når portoen ble satt ned fra 12 til 10 øre. I 1884 vedtok riksdagen portonedsettelsen og samtidig ga Kong Oscar II tillatelse til at de frimerker som senere skulle trykkes, fikk gjengi hans bilde. Det blant en rekke forslag valgte frimerke ble tatt i bruk fra 1. januar 1885, om enn poststempler med tidligere dato er kjent.

Verket behandler historikk, prøvetrykk, trykkplater, papir, farge, gummi og perforering. Det første 10 øres-merket var matt karmin, matt rosa og trykt i boktrykk. Ved etterfølgende trykning av andre verdier gikk en over til koppertrykk. — Senere (1890) kom papir med vannmerke, utaggede merker osv.

Det har tidligere ikke vært så meget å si om Oscar-merkene. I det første store svenske verk «Sveriges frankotecken 1855—1905» er lite sagt om disse vakre frimerker.

Verket behandler videre 5 kr. Posthusmerket og de tofargete siffertyper, på samme verdifulle og inngående måte. — Derfor er Olsson og Benzingers bok en nødvendig håndbok å ha for enhver Sverigesamler, — en kan gjerne si for alle samlere, for det er en vakker liten bok. — Anskaff den og se om De er enig!

A. O.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

BERGENS FILATELIST-KLUB

holdt ordinær generalforsamling (møte nr. 350) 25. januar 1949 i Bergens Håndverk- og Industrieforening under ledelse av formannen, Otto Maalstad. 44 medlemmer til stede.

Beretning for 1948 ble lest opp og enstemmig og uten debatt besluttet vedlagt protokollen. Kas-

sereren refererte regnskapet, som ble meddelt décharge. Husfondets årsberetning og regnskap ble også lest opp og vedtatt.

For tur til å tre ut av styret sto: Formannen, Otto Maalstad, samt 2 styremedlemmer: Jellestad og Svendsen jr. Jellestad kunne av heldshedshensyn ikke motta gjenvalg. Ved valgene ble Otto Maalstad enstemmig gjenvalgt som formann. Som styremedlemmer ble enstemmig valgt: F. C. Svendsen jr. og Reidar Blytt. Som suppleanter ble valgt: Oskar Berntsen (29 st.) og Monrad Leganger (18 st.).

Det nye styre får således følgende sammensetning: Formann: Otto Maalstad. Viseformann: F. C. Svendsen jr. Kassierer: Erik Wiborg. 1. sekretær: Reidar Blytt. 2. sekretær: F. C. Moldenhauer jr.

Til bibliotekar ble Moldenhauer jr. gjenvalgt. Revisorer ble: Lindén og Schou (gjenvalg). Husfondets styre: Due, Monsen og Strand (gjenvalg). Styret hadde besluttet å fornye ansettelsen av F. C. Svendsen jr. som bytteleder. Generalforsamlingen godkjente dette.

Formannen meddelte at F. C. Svendsen jr. hadde fått sølvplakett ved Oslo Filatelistklubb's høstutstilling 1948 for sin studiesamling: «Frankrike 20 c 1867 m/ laurbærkrans». Ved samme utstilling fikk også Sig. Pedersen sølvplakett for en samling Danmark.

Schou takket styret på medlemmenes vegne for det gode arbeid i året som gikk. Maalstad rettet en takk til Jellestad, som nå dessverre trådte ut, og takket dertil det gamle styre for samarbeidet i 1948. Generalforsamlingen ble deretter hevet, og man gikk over til det ordinære møte.

Det forelå 2 søknader om opptagelse, nemlig fra: Direktør Reinert Engeby, Torgalm. 4, Bergen. Kontorist Andreas Harbitz Erichsen, Hoffmannsv. 4, Bergen. Begge ble enstemmig innvotert.

Formannen refererte det oppgjør som var motatt fra Nordisk Filatelistforbund. Det viste at vi pr. 31/12 1947 hadde til gode kr. 260.83.

Deretter kåserte Erik Wiborg kort omkring det overtrykte Røde Kors-merket.

Under Eventuelt rettet Wiborg på utstillingskomiteens vegne en appell til medlemmene om å slutte opp om innsamlingen av gevinster til utstillingstombolaen.

Møtet fortsatte så med aftens og selskapeleg samvær.

Erik Wiborg.

holdt sitt 218. møte i forbindelse med ordinær generalforsamling 17. januar 1949 kl. 19.15 på Central Hotel, under ledelse av formannen, ingeniør H. Sverdrup.

Formannen ønsket godt nytt år, og ønsket det nye medlem, ingeniør Ahlert Horn, velkommen.

Referert innkommet post og nyttårshilsener. Omtalt den planlagte nytutgave i Sverige og av et Europa-album beregnet å utkomme høsten 1950. Formannen fant at Norsk Filatelistforbund burde underrette de autoriserte frimerkehandlere om dette album, og at salget av dette burde overdras til disse. Et slikt brev ble besluttet sendt forbundet.

Referert innbydelse til formannen om å overvære Skiens Filatelistklubbs 25-årsfest.

Referert innmeldelse fra Gudbrand Mo (junior-medlem), fra disponent Finn Uggen og fra bil-eier Thomas Foss, alle Drammen.

Referat av møte nr. 217 ble lest opp og vedtatt. Generalforsamlingen ble så satt. 20 medlemmer til stede.

Årsberetning ble lest opp og vedtatt. — Regnskapet for 1948 ble gjennomgått og meddelt décharge. Det balanserte med kr. 1797.94, overskudd kr. 716.13.

Bytteforstanderen gjorde rede for byttevirksomheten og refererte regnskap, overskudd kr. 194.00.

Det vakte atskillig oppsikt og kritikk at en enkelt pakke med byttehefter hadde vært i sirkulasjon flere måneder.

Opplest styrets forslag til anvendelse av klubbregnskapets overskudd. — Det ble kritisert at det ikke var satt av noe til Stigende Fond.

Et forslag fra reisende Knudsen om å overføre overskudd fra byttevirksomheten til Stigende Fond, falt, — likeså falt forslag fra lektor Bassøe om å bevilge kr. 100.00 av overskuddet til Stigende Fond.

Fondet ble endelig bevilget kr. 25.00, etter styrets forslag.

Til Junioravdelingen ble bevilget de foreslåtte kr. 50.00.

Budsjett for 1949 ble lest opp og vedtatt. Det balanserte med kr. 1270.00.

Frk. Larsen refererte årsberetningen for Junioravdelingen, som er i framgang. Hun ble meget hyllt for sitt uegennyttige arbeid for den.

Man gikk så over til å behandle redaksjonskomiteens innstilling til nyrevidert lov. — Lærer Tungesvig ble valt til dirigent.

Forslaget vakte langvarig diskusjon og undergikk mange endringer. Etter avslutningen uttalte herr Tungesvig håp om at den nye lov ville bestå, om ikke i sekler, så dog i desennier.

Dernest holdtes valg, som fikk følgende utfall: Formann: Ingeniør H. Sverdrup (gjenvalg). Viseformann: Frimerkehandler R. Breda Sørensen (gjenvalg). Sekretær: Kasserer Edmund Eriksen (ny). Kasserer: Måleravleser Th. Mandt (gjenvalg). Styremedlem: Frk. Asta Larsen (ny). Varamenn: Kontorsjef Edw. Kierulf og kjøpmann E. Langerud (begge gjenvalg), fru Ingrid H. Thorsen (ny).

Som revisorer gjenvältes postfullmektig A. Andresen og som ny: Bankbokholder Olav Olsen. Som bibliotekar gjenvältes A. Andresen, og som bytteforstander gjenvältes Svend P. Torgersen. Som styremedlem for Stigende Fond gjenvältes H. C. Christoffersen, og som suppleant for fondet: Kaptein F. Skipperud (nyvalt). Som tillitsmenn i Junioravdelingen: Frk. Asta Larsen (gjenvalg) og Th. Mandt (ny). Til festkomité: Frk. Asta Larsen, E. Langerud og ingeniør Arnesen (alle gjenvalg). Til valgkomité: Lektor R. Bassøe, revisjonssjef K. J. Wilthil og lærer O. Tungesvig (alle gjenvalg). Til auksjonskomité: Svend P. Torgersen og R. Breda Sørensen (begge gjenvalg), og konditor E. Smith (ny). Som representanter til Forbundet, valgt for terminen 1/7 1949—30/6 1952: Ingeniør H. Sverdrup (gjenvalg) og R. Breda Sørensen (ny). Som varamenn til Forbundet: Th. Mandt og K. J. Wilthil (begge nye).

Til slutt behandlet man reglene for bruk av kvartslampen og instruks for valgkomiteen, som begge ble vedtatt.

Formannen sluttet med å takke styret for godt samarbeid. — Postfullmektig Andresen takket styret for dets innsats i 1948.

Møtet hevet kl. 22.45.

R. B.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB

holdt sin generalforsamling 2. februar 1949. Formannen, urmaker Anon G. Hansen, ønsket velkommen og rettet en spesiell velkomsthilsen til klubbens æresmedlem, Fr. G. Doller, som vi hadde den glede å se blant oss.

Etterat referat fra forrige møte var lest opp, fortsatte formannen med å lese årsmeldingen, og kassereren refererte utdrag av regnskapet. Både beretning og regnskap ble vedtatt, for regnskapsdel etter noen diskusjon om den årlige nedskrivning av materiellet. Status viser en aktiva stor kr. 9 152.66.

Resultatet av valget ble følgende: Til formann ble valt tannlege Johan Havstad. Øvrige styremedlemmer ble: sekretær: Stoffer Line, og kasserer: Frank W. Jensen. De to gjenstående styremedlemmer er varaformannen, Olav Blørstad, og bytteforvalteren, Th. Steen Gundersen. Videre ble Sam. O. Berge og Anker Tveit varamenn. P. Holdebakken ble revisor, og som festkomité fungerer Anon G. Hansen og Paul Svennevik. Kassereren fungerer fortsatt som materialforvalter.

Ved årets slutt tellet klubben 26 medlemmer. Det er holdt 13 møter og 3 styremøter. Flere av medlemmene har underholdt med korte kåserier, om emner som angår vår felles hobby. Det kan nevnes: Englandsserien 1862—76, Helsaker, Symbolene i ulike lands frimerker, Den norske løve med øks, o. l.

Formannen takket for godt samarbeid i året som gikk og ønsket lykke til i året som kommer. — Det var møtt fram 18 medlemmer, hvorav 2 juniors.

Etterat generalforsamlingen var hevet, benket man seg rundt et veldekket kaffebord med deilige smørbrød og bløtkake. Under det hyggelige samvær, som fortsatte også etter måltidet, fortalte herr Doller om sine opplevelser i Østerrike, hvor han for tiden oppholder seg. Han ga et meget interessant utsyn over utviklingen i landet

på forskjellige områder fra 1947 til i dag. Han avsluttet sitt foredrag med å peke på den uheldige virkning de altfor mange frimerker som var utgitt i de siste par år, hadde for samlere av Østerrike. Det hadde tidligere tatt over en mannsalder å gi ut like mange merker som det var kommet ut i de siste 2 år, nevnte herr Doller.

Etterpå fortsatte den alltid lettflytende byttevirksomhet til samværet sluttet ved 24-tiden.

K. K.

KRISTIANSANDS FILATELISTKLUBB

Nyårets første møte, nr. 277 i rekken, ble holdt på restaurant Vindmøllen 11. januar kl. 20, under ledelse av formannen, Hilmar Nilssen.

21 medlemmer og 1 gjest hadde funnet sine plasser i møtesalen da formannen innledet med å ønske velkommen og godt nytt år, — og i en kort tale ønsket han et godt arbeidsår for klubben og for filateliens for øvrig. — Sekretæren leste referat fra forrige møte, som ble vedtatt med en bemerkning. Formannen refererte en ansøking om opptakelse i klubben fra Inge Gerhard Brøvik, — likeledes ble ankommet post gjennomgått og diverse nyttårsbrev lest opp. Yvert's omfangsrike katalog 1949 i 2 bind var innkjøpt og ble lagt fram til ivrig beskuelse og diskusjon. En skrivelse fra Norsk Filatelistforbund angående interessen for et nytt svensk albumforetak ble diskutert, og det viste seg å være svært liten interesse for saken. Bibliotekaren la fram de sist ankomne tidsskrifter og ga en framstilling av det viktigste stoffet.

Under «Eventuelt» minnet formannen om generalforsamlingen, som vil bli holdt 22. februar, og han ga nødvendige meddelelser i denne anledning. Årets møtekort ble delt ut.

Vi fikk så 2 større auksjoner, som tokk opp resten av møtetiden. Den første ble holdt av M. Bergh-Thomassen på vegne av Huskomiteen, og den andre for Klubben ved 2. sekretæren, Sigurd B. Johnsen. Begge auksjonsholdere kunne legge fram et rikholdig materiale, og interessen og kjøpeysten var meget god. En god underholdning var de mange utvalgshefter som salgslederen hadde lagt fram.

Møtet sluttet ved 22.30-tiden.

Leif K. Torjesen.

Møte nr. 278 ble holdt 25. januar 1949 kl. 20 i restaurant Vindmøllen, under ledelse av formannen, Hilmar Nilssen. Til stede 24 medlemmer.

Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt. Et nytt medlem ble tatt opp, Inge Gerhard Brøvik, Setesdalsvegen 25, Kristiansand, etter enstemmig votering.

Deretter refererte formannen ankommet post. Hjørring er Kristiansands vennskapsby; i den anledning leste han et brev som var mottatt fra formannen i Filatelistklubben i Hjørring, Knud Ohrt, hvor denne ga uttrykk for sitt ønske om en nærmere kontakt med Kristiansands Filatelistklubb og dens medlemmer, — for således også gjennom filateliens ytterligere å styrke vennskapsbåndene mellom disse byer. Da det viste seg at det var stemning for dette, bestemte man seg for å gå inn for å få kontakten opprettet.

Under «Eventuelt» nyttet formannen høvet og minte om generalforsamlingen 22. februar, og han ga i den anledning nødvendige meddelelser.

I 5-minutter-serien holdt P. Th. Lund et meget interessant kåseri om filateliens i den tid da der ikke var klubb til å ta seg av unge og nye samlere. Han fortalte muntre episoder om vankunnighet og uforstand i behandlingen av frimerker. Han sluttet derfor med å omtale klubbens store betydning og oppfordret medlemmene til med mer villighet å ta del i arbeidet på de forskjellige felter; han sa i den anledning mange sannhetsord. Kåsøren høstet fortjent bifall, og formannen takket på klubbens vegne.

Huskomiteen ved M. Bergh-Thomassen hadde som vanlig på møtene også denne gang en rekke objekter til auksjon. De gikk upåklagelig og greit unna, med bra resultater.

Den siste timen av møtetiden ble nyttet til gjennomgåelse av frimerkeutvalg. Salgslederen hadde som han pleier lagt fram en større kolleksjon. — Sekretæren delte ut møtepremier.

Møtet sluttet kl. 22.30.

Leif K. Torjesen.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1258 ble holdt 17. januar 1949 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand, under ledelse av formannen, kunsthändler Arnstein Berntsen. Til stede 62 medlemmer og 1 gjest. — Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

2 nye medlemmer ble tatt opp: 781/49 Lege

Roar Th. Bjørnstad, Hjørungveg 6, Smestad. 782/49 Disponent Werner Andersen, Stenkrogen 3, Lyngby, Danmark.

2 anmeldelser ble referert. — Utmeldelse forelå fra lærer Gudmund Hovind, Drammen.

I anledning av Skiensklubbens 25-årsjubileum har klubben mottatt innbydelse, og det er således adgang for medlemmene å være til stede mot vanlig kontingent.

Klubben har mottatt innbydelse til deltakelse i internasjonal utstilling i Brussel i tiden 1.—10. juli. Utstillingens navn blir «BEPITEC».

Holtan la fram en del bytteønsker og nyheter. Klubben har mottatt brev fra Alf G. Johnsen, med oppstilling over de nordiske forbundsklubbers tilgodehavender i Nordisk Filatelist Forbund pr. 31/12 1947, bilagt med sjekk stor kr. 1270.35 o/ O.F.K., som klubbens tilgodehavende ved utmeldelsen. Enn videre opplystes at Alf G. Johnsen har utvirket at det overskudd som tilfeldige norske abonnenter har bibrakt Nordisk Filatelist Forbund i årene 1931—1947, kr. 1050.25, tilstilles Norsk Filatelistforbund.

Ingeniør Ulleberg kasserte så over emnet «Omkring biblioteket», og mente at kåseriet var en innledning til biblioteksaken fra hans side og ikke noen avslutning. Han sa at siden Stensdals gode arbeid for biblioteket for en del år tilbake har biblioteket ligget helt nede. Han hadde imidlertid gått i gang med utbedringer på alle områder og hadde også vært på en studietur til Postmuseum i Stockholm. Han har nå forsøkt å legge an etter samme prinsipper som er gjen-

nomført der, og man forsto at det lå et veldig arbeid bak allerede nå. Ulleberg framholdt at lokalene bød på store vansker for å skape et bibliotek hvor man kunne hygge seg og få det rette utbytte av bøkene. Han håpet at noen av medlemmene kunne bringe til vege et bedre oppholdssted. Han anmodet også medlemmene om å stille til bibliotekets rådighet tidsskrifter og filatelistisk litteratur som medlemmene måtte sitte inne med og som for dem hadde tapt sin interesse. — I 1948 hadde biblioteket 55 utlån. Ulleberg håpet på bedre «omsetning» neste år.

Formannen takket for Ullbergs interesserte arbeid for bøkene og for det store arbeid han hadde nedlagt, og han var sikker på at biblioteket under Ullebergs kyndige ledelse ville bli hva det skulle være.

Holtan la fram møtestatistikk for 1948. Klubben hadde holdt de reglementerte 19 møter; 7 medlemmer hadde deltatt i samtlige møter. Oswald Tørjesen leder fremdeles i frammøtet, med Kr. Grimsgaard på annen plass. *Stousland.*

SKIENS FILATELISTKLUBBS 25-ÅRS-JUBILEUMSFEST

Klubben holdt sin jubileumsfest 22. januar 1949 kl. 19 i Sangernes Hus i Skien.

Presis kl. 19 servertes en cocktail. Denne slo straks an humøret, som allerede ved ankomsten var utmerket, og det ble nå helt prima, kontakten ble sluttet, og denne stemning holdt seg uforandret gjennom hele festen. Festkomiteens formann, herr Peder Jensen, bød deretter til bords. Gjestene fant sine damer og sine plasser, og den alle steds nærværende fotograf hadde også innfunnet seg og forevigeit festen.

Rundt det vakker dekkede bord var det plassert ca. 50 gjester. Blant innbudte såes formannen i Oslo Filatelistklubb, herr Arnstein Berntsen, formannen i Drammens Filatelistklubb, herr Henrik Sverdrup, og formannen i Notodden Filatelistklubb, herr Andreas Lippestad med frue. — Formannen i Forbundet var dessverre forhindret fra å delta, men hadde sendt sin personlige hilsen til deltakerne og festen.

Peder Jensen ønsket de frammøtte velkommen, spesielt de utenbys gjester og øvrige innbudte, og håpet at enhver ville gjøre sitt til at festen skulle bli så vellykket som mulig. Deretter ga han ordet til aftenens toastmaster og foreningens sekretær, Gunnar Halvorsen. Denne ga en oversikt over aftenens program og opplyste blant annet at det ikke ville bli noen offisielle taler hverken ved suppen eller steken. Alle taler ville komme ved desserten. Menyen var følgende:

Sellerisuppe. Rhinskvin.

Svinestek m/ surkål og grønnsaker. Rødvin.

Karamellpudding. Madeira.

Kaffe avec.

Som nattmat ble servert kaffe og kaker.

Ved suppen utbrakte fru Condруп H. M. Kongens skål. I en vakker, klok og velformet tale tolket hun vår konges trofasthet mot folk og land, spesielt i krigens år, og hun heftet seg da særskilt ved de data vi alle husker så godt — Kongens fødselsdag, 17. mai osv. Etterpå ble kongesangen sunget.

Før steken ble servert fikk vi en for dagen skrevet prolog, framført ved fru Ellen Krogh.

Ved desserten kom så talene. Først formannen, ingeniør Benn Johnsens tale for klubben. Han ga i korte trekk en historikk over klubben gjennom de 25 år, fra dens spede begynnelse med 8—10 medlemmer og fram til i dag, med ca. 70, og han konkluderte sin tale med en skål for Skiens Filatelistklub.

Peder Jensen holdt talen for formannen. Han ga i vakre ordelag sin og Klubbens hyllest til vår avholdte formann.

Formannen takket og talte for det øvrige styre. Deretter fulgte ingeniør Nielsens tale for stifterne, av hvilke 4 var til stede på festen. To av stifterne, sekretær Selmer og urmaker Torgersen, var på grunn av sykdom dessverre forhindret fra å delta. Hilsningstelegrammer ble sendt dem. Nielsen rettet sin skål til senior blant stifterne, viseformannen Hegland, som takket på stifternes vegne og utbrakte en skål for de to fraværende stiftere og vårt første kvinnelige medlem, fru Condруп.

Siden fulgte ingeniør Odd Jacobsens muntre og meget spirituelle tale for damene, og så viseformannens tale for de innbudte gjester, adressert til formannen i Notodden Filatelistklubb, herr Lippestad. Lippestad takket på de innbudtes vegne, gratulerte med jubileet og ønsket alt godt for Klubben i årene framover.

Ordet ble så gitt fritt, og herr Sverdrup fra Drammens-klubben var den første. Han gratulerte med jubileet og overrakte jubilaranten en stor slått blomsterdekorasjon. Herr Arnstein Berntsen hilste først fra seg selv med en versifisert tale, så fra Oslo-klubben og Forbundet. Deretter overrakte han Klubben en vakker utført adresse fra Oslo Filatelistklubb. (Med en platefeil, og altså meget sjelden!) Benn Johnsen takket de nevnte herrer på Klubbens vegne og ba dem å ta med en takk og hilsen til sine respektive klubber.

Fra interesserte medlemmers fruer ved fru Sønderskov ble Klubben overrakt en vakker forarbeidet formannsklubb med sølvbeslag. Denne var ment som en takk for at damene i de senere år hadde fått bli med på våre fester. Formannen takket på Klubbens vegne de damer som hadde vært med på gaven.

Etter dette innslag holdt toastmasteren en tale for herr Sønderskov, som vel var det av festkomiteens medlemmer som hadde hatt det største strevet med festen, og Sønderskov ble hjertelig hyllet av de tilstedeværende. Telegrammer og hilsninger som var kommet, ble så lest opp, og til slutt takket herr Arnstein Berntsen for maten.

Ved kaffen ble de tilstedeværende fire stiftere under stor applaus overrakt foreningens gullmerke. Disse var:

Forvalter Olaf Hegland.

Ingeniør J. Benn Johnsen.

Kjøpmann Peder Jensen.

Bankkasserer Oscar Jensen.

Senere utover kvelden vekslet det med sang og musikk og muntre innslag.

Gunnar Halvorsen.

Klubben din er hva du gjør den til!

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

JEG SØKER Norge nr. 1 med blekkannullering og dampskipsavstemplinger, nr. 2 og 5 med riststempel, dampskipsavstemplinger og Oscar I og våpentypen samt 3-rings-stempler med nummer på 1863/68. Tilbud og merker bes sendt til

Jarle O. Stensdal, Postboks 46, Høvik.

2 kg svensk postforseglet 1949 byttes mot 5 kg norsk postforseglet 1948—1949 i 1 kg kartonger.

Ad. Tornviken, Pokalvågen 5, Stockholm.

Italia, gode ubrukte luftpostserier. Utvalg i norske og utenlandske merker. Island, Hekla, ubrukt, kr. 13.00.

P. A. Foldal, Ørstavik.

Jeg har interesse av utvalg — event. massevare av 3 skill. posthorn og 10 øres stolpeskrift. Mot-tar gjerne tilbud.

F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.

Gode merker fra hele verden ønskes byttet i norske merker. Ønsker bytteforslag. Skriv til

Tom Kallevig, Madserud allé 33, Oslo.

Internationale Briefmarkentauschgemeinschaft «Hannovera». Suche Tausch mit Norwegen, Finland, Schweden, Dänemark und Island. Erbitte Erstsending, antworte sofort:

Arthur Lüttig — (20 b) Holtensen Nr. 4. über Kreiensen. Britische Zone, Deutschland.

Utenlands-bytte. Tysk filatelist søker bytte med norske og svenske samlere. Basis: Zumstein 49 eller AFA 49. Søker: Kun kompl. ustemplete sett. Førstesending utbes.

Plato Boehmer, (19 b) Halberstadt, Tyskland.

Jeg oversetter Deres brev til og fra engelsk og fransk pr. omgående. Spesialpris for filatelistisk korrespondanse: Kr. 2.00 pr. brev under 200 ord.

Paul Tchegodaieff-Sakonnsky, Trondheim Oversettelses- og Avskrivn.kontor.

«Armorique», den beste franske bytteklubb, søker aktive engelsktalende representanter, samt nye forbindelser i Skandinavia for sine 1500 medlemmer verden over. Tidsskrift hvert kvartal på 5 språk. Kode for alle verdens språk. 1 års kontingent kun kr. 5.00. Opplysninger mot intern. svarkupong.

Adr.: Rue de Coulmiers, Nantes, Frankrike.

Polen 1918, overtrykk AFA nr. 17—33, ubrukt med garantistempel, selges samlet eller enkeltvis. Utvalg i Island, Dansk W.I., Finnland m. m.

P. A. Foldal, Ørstavik, Norge.

Ønsker bytteforbindelse med Finnland, Sverige og Danmark for massevare og bedre merker. AFA og Zumstein.

Ernst Jakobsen, Sande, Vestfold, Norge.

Frimærker, filatelistiske Artikler. Katalog over filatelistiske Artikler sendes paa Forlangende.

Villy V. Fabricius, Frimærkehandel, Ulfborg, Danmark.

Frimærksbyte ønskas med Norge, Danmark, Island och Utom-Europa. Ger Estland och Sverige. Basis Zumstein, Scott, Yvert. Brev med först-sändningar besvaras omgående. Korresp. även på esperanto.

Adolf Stolberg, Hallandsg. 20, Katrineholm, Sverige.

Forbindelse med trofast og viderekommen samler ønskes for bytte av norske mot svenske merker o. a.

Byråchef Ake Odén, Brunkebergsgåsen 1, Norrviken, Sverige.

FRIMERKESAMLERE — SE HER!

Ønsker De forbindelser i Sverige, Finnland, Danmark, Island eller andre land, så meld Dem inn i «Nordia International Hobby Club», Sverige. Vi har mange som vil bytte med Dem. Skriv etter innmeldingsskjema, som sendes uten forpliktelse.

Jan Strøm — Straum i Hitra.

SKAL DE TIL UTLANDET TIL SOMMEREN?

Skaft Dem en venn gjennom en annonse i N.F.T.!

Meddelelse fra Forbundet.

Til d. d. har følgende handleere fornyet sin autorisasjon:

Nr.	2.	Anton Holmboe, Oslo.
»	3.	Alf Eide, Oslo.
»	6.	Sverre Øyen, Trondheim.
»	7.	Kaare Peersen, Kristiansand S.
»	8.	Gerh. Mæland, Bergen.
»	9.	a. Bernt C. Middelthon, Stvanger.
»	9.	b. Hj. Eide, Oslo.
»	11.	Peder Jensen, Skien.
»	12.	H. Kvande Pettersen, Kr.sund N.
»	17.	Einar Øiseth, Oslo.
»	19.	E. Vauvert-Jenssen, OOslo.
»	23.	Arvid Sivertsen, Trondheim.
»	24.	T. Sundsdal, Nesbyen.
»	25.	Einar Nilsson, Sandefjord.
»	26.	Arne Berg, Bodø.
»	30.	Harald Seierstad, Bergen.
»	35.	Olaf Sæland, Sandnes.

Forbundet anmoder sine medlemmer om å støtte opp om autorisasjonen og gjøre sine innkjøp hos autoriserte handleere!